

DEZBATERI
PE MARGINEA
MĂSURILOR
PRIVIND:

munca educativă în rîndul tineretului

CE ÎMPIEDICĂ A FIRMAREA CERCURILOR ȘTIINȚIFICE STUDENTEȘTI

Este bine știut că cercul științific studentesc constituie prima școală a cercetătorului; acesta s-a impus în viața universitară și mulți sint cei care azi s-au afirmat în cercetare după ce și-au făcut ucenia în cercurile studentești. Semnele științifice — studentești subserii și ele la viața unei asemenea forme de activitate. Ni se pare însă că este nevoie să abordăm și unele laturi deficitare ale activității cercurilor științifice, întrucît ele există și persistă.

În spatele unor rezultate de certă valoare se ascund o serie de practici care estompează inițiativele, conducînd activitatea unor cercuri spre plati-tudine și mediocritate — re-marcă tov. prof. ILIE DICULESCU șeful catedrei de his-

tologie din Institutul de me-dicină și farmacie — Bucu-rești. Există în multe părți o concepție școlărească asupra modului de a face „cercetare științifică” cînd este vorba de studenți. Majoritatea temelor sint propuse de către cadre, iar studenții le primesc cu destulă reticență (Biologie, Geografie). Inițiativa lor e răstrînsă. Multe referate sint întocmite peuril. Sint studenți care fac referate an de an, semestru de semestru, unii numai „pentru a salva cercul”, pentru a evita situația pe-nibilă cînd se dă o temă și nu se găsesc referenți, alții frecventează cu regularitate

Anchetă realizată de
FĂNUȘ BAILEȘTEANU
(Continuare în pag. a III-a)

Iarna, pe Valea Bistriței

ANCHETA NOASTRĂ FĂRĂ FARD DESPRE

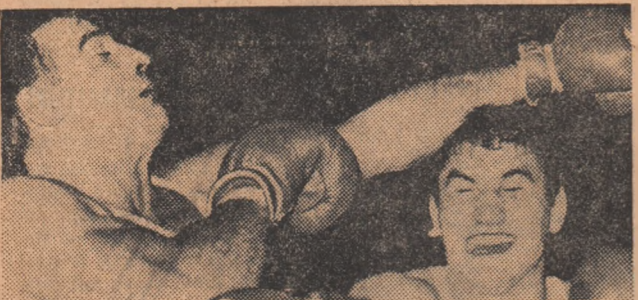
OPERETA ȘI ESTRADĂ

Vizită la bătrîna doamnă

În continua-rea discuției de-dicate condiției tineretului în teatrele de di-vertisment mu-zical, o privire asupra Opere-tei hucureștene dezvăluie, din-colo de meta-fora din titlu, lucruri demne de interes. Ce fac tinerii artiști de la O-peretă? Cum le este sprijinită dorința — fi-rească — de dezvoltare și îm-pline profesională? La acees-te întrebări își propune să răs-pundă ancheta noastră din pagina a II-a.

CUNOAȘTEȚI ACEA- STĂ FATĂ A

BOXULUI? (II)

• Campionatul pe echipe a fost sacrificat!
DE CE? • Turneul pe categorii a fost desființat!
DE CE? • Secțiile de box din provincie agonizează.
DE CE? • Racolarea boxerilor tineri din provincie, continuă.
DE CE?

(ÎN PAG. A 4-A)

În Editura
Politică
A APĂRUT:
ION GHEORGHE
MAURER
A 20-a aniversare
a proclamării
Republicii

Expunere prezentată
la ședința jubiliară a
Marii Adunări Națio-
nale a Republicii
Socialiste România
— 29 decembrie
1967 —

D. I. SUCHIANU

PENTRU UN AL DOILEA ORAȘ AL FILMULUI

Că la Hollywood există mai multe studiouri de prim ordin care-și fac o bine-făcătoare concurență; că plu-ralitatea studiourilor e practi-cată în toate țările care au o cinematografie de prim rang acestea nu s'argumente, fiind-că ele pălesc în fața unui ar-gument mult mai mare și pu-ternic: necesitatea emulației cînd e vorba de creație artis-tică. Arta nu se împacă cu regimul monopolului admini-strativ, al tiraniei contabile și al închiștii financiare. La Buftea, dacă se sparge un geam (și asta împiedică fil-marea) echipa înșepenește, așteptînd ca baza materială prînt-un sistem complicat de fițuici să facă un cîrăment de geamii și pînă la urmă să impute regizorului sumele

pierdute din pricina stagnă-rii. Pe de altă parte, regizorul nu are voie să-și alegă în-terpreții. Aceștia sint distri-buiți de administrație pe ba-ză de diplome de la Institutul de artă teatrală și cine-matografică (I.A.T.C.). Desi-gur, trebuie să ținem cont de absolvenții ai Institutului, în sensul că, să le acordăm un termen de 3 ani pentru a se dezvăia de dicționa de-defectuoasă contractată la in-stitut.

Îată de ce mulți regizori talentați, s-ar bucura mult dacă ar lua fițuici un al do-ilea oraș, într-unul din ma-rile studii ale țării, înzestrat cu autonomie și cu metode de lucru mai eficace. Să iă-săm Buftea, care dispune de decoruri gigantice, realizarea cinematografică a epopeei naționale vechind ca ea să nu degenereze în simple și costisitoare supeproduții, ci să fie realmente alimentată de particularitățile (multe și originale) ale istoriei noastre. Studioul nr. 2 ar avea în sar-cina lui filme cu necesități materiale mai modeste, dar lucrate în profunzime, pe probleme morale importante. Și, bineînțeles, actuale. Căci numai actualul e important,

chiar cînd la forma critică a combaterii inactualului. Geograficește, există mai multe posibilități. Două ora-șe, Timișoara și Brașovul au o intensă activitate de cine-club și de cinești amatori. Timișoara are dezavantajul de a dispune de un peisaj banal

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Cînd educătorii se ceartă, peda- gogia umblă cu capul spart

Figura primului dascăl, care, în urmă cu ani, ți-a îndrumat mina nepricepută pe mica tablă de școlar, îți rămîne nestearsă în minte. Un bădița Vasile sau domnul Trandafir, singurii oameni cu carte ai satului de demult, au fost cinstiți cu pagini nemuritoare de Creangă sau Sado-veanu. Profesori, învățători și educatori, mereu mai mulți, preiau și duc mai departe flacăra nestinsă a generațiilor trecute de dascăli, animatori și luminători ai satului. Ori-unde te-ai duce și oriunde ai întreba nu auzi decît cuvinte de laudă adresate școlii și slu-jitorilor ei.

Trecînd prin Sacoșul Mare, o comună întinsă pe dealurile de lingă Lugoj, am stat de vorbă cu un moșneag cu părul alb și fața încrețită de soarele multor veri, bătrînul Trică Dumitru.

— Și noi avem școală în sat. Dar ca la noi, în Sacoșul Mare, la nimeni. Dascălii noștri de mult timp nu mai sint lumina noastră...

Și bătrînul începu să-mi vorbească de bețiile care se țin lînt, scandalurile și bă-tăile provocate de citiva dintre profesorii școlii.

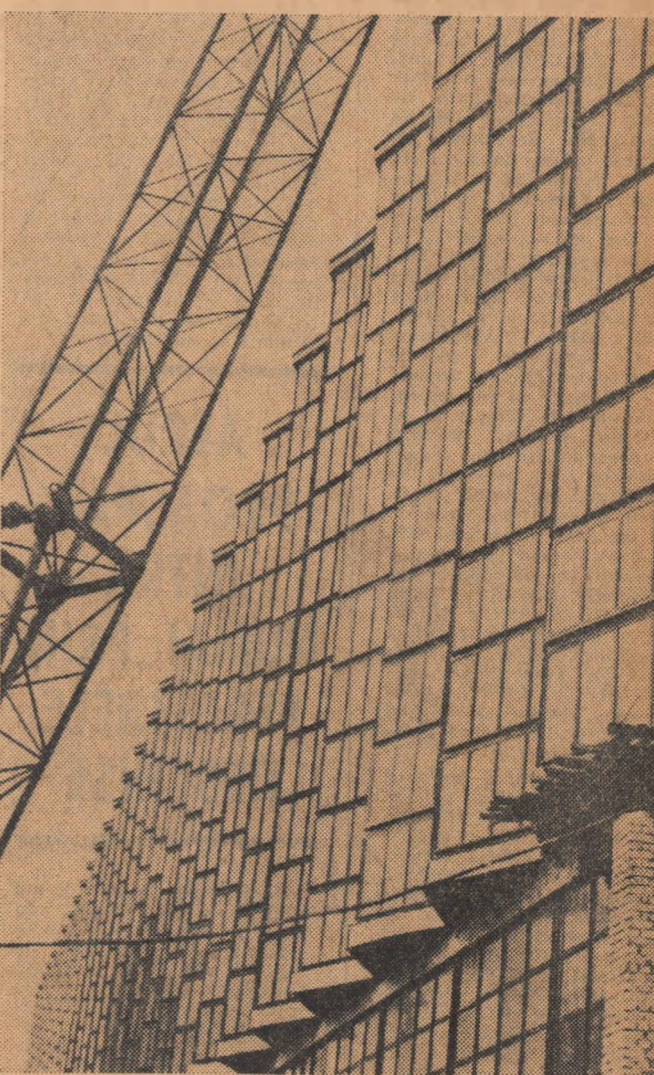
și în spate. A fost chemată salvarea și directorul a fost dus la spital. A doua zi, în jurul petelor de sînge, în curtea școlii, copiii vorbeau despre bătaie. E frumos? Cele povestite de glasul îndurerat al moșneagului mi-au fost confirmate de alți oameni din sat, părinți sau rude ai copiilor din școală. Dascălii, într-adevăr se bătușeră.

— Eu n-am învățat prea multă carte pe vremea mea, atunci erau alte vremuri. Astăzi, însă, copiii noștri au posibilități mult mai mari și tre-buie să învețe, să ajungă oameni adevărați, și nu să pască porcii, a continuat interlocutorul meu.

— Că își ajută părinții, în timpul orelor libere, nu cred că este condamnabil, chiar dacă pasc porcii.

M. STRIMBEI

(Continuare în pag. a V-a)

Detaliu arhitectonic (Fabrica de zahăr din Buzău)

Primirea de către conducătorii de partid și de stat a tovarășului Carlo Galluzzi, membru al Direcțiunii Partidului Comunist Italian

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Președintelui Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului

Executiv, al Președintelui Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Președintelui Permanent, se-cretar al C.C. al P.C.R., au sosit la Timișoara, după vi-zita făcută în Iugoslavia

SCRISORI NATALE

Cine a trecut, sau cine n-a trecut, mai degrabă! — în amurg, singur, drumul de fier de la poartele Dealului Mare, pe această scurtă, odihnitoare și săgeată care unește citeva mari arcuri urbanistice ale țării, nu se poate să nu fi fost surprins, de la fereastra în fugă a trenului, între gara

UN CORN DE FLAGĂRĂ

A. I. Zăinescu

Ulmeni și Stîlpu, de un clu-dat fenomen ritmic al natu-rii, vizibil citeva minute, cu estompări de arșiță pe de-auri, ca într-un joc de reflec-toare, pe cer. Un uriaș corn de lumină, flacăra-ncet vâ-lurind fermecată, coborîtoare de-a dreptul din închipu-ire. Și cine n-a văzut, toam-na, dulce eulesul de struguri pe culmile-n lant subcarpa-tice ale acestui podgorii nu l-a înțeles poate întregă frumusețea, forma de corn a flăcării, nu l-a auzit, sigur, sunetul crepuscular din a-dincuri. Pare un fulger din-spre păduri, o tresărire de pasăre parcă, de-asupra. Spectacolul e magnific, aco-

(Continuare în pag. a V-a)

DIALOGURI ÎN ROL

Interogare despre sistemul de promovare a tinerilor tineri în teatru, Milităde Păun, secretarul artistic al Operei, e gata să răspundă oricând cu o seamă de nume. Sînt desigur tineri cîntăreți de talent, promovați fie din corul teatrului, fie din promoțiile Conservatorului, care au cunoscut în ultima vreme o notorietate rapidă și merita. Cele trei roluri principale jucate în doi ani de Adriana Codreanu, cele trei Lidiei Popescu (despre ea se spune că a intrat într-o criză a vocii), afirmarea plină a tinerelor primadone Cleopatra Melidoneanu și Valeria Rădulescu, succesul directorilor Constantin Climeanu și Marica Munteanu ori încrederea acordată tenorilor Eugen Fînteanu și Constantin Drăghici sînt, desigur, probe că ierarhia valorilor operetii este în bună măsură deschisă elanurilor tinere.

„Sînt de puțină vreme în operetă — spune EUGEN FÎNTEANU — dar am și contractat un real sentiment de recunoștință față de conducerea teatrului și de colegii mei experimențați care mi-au sprijinit cu atenție și simpatie primele apariții pe scenă. Artă noastră este și concurență, nimeni nu are mereu numai izbînză — dar e în întrecerea noastră o calitate care-mi place”.

„CLOPOTRA MELIDONEANU adaugă, cu plustul de experiență pe care l-a cîștigat în cei șase ani de teatru: „Opereta cere pe lângă voce, un mare complex de calități: virtuozitate, măiestrie actoricească. Nu poți să ai totul în egală măsură. Dar nici autocenzura necesară pentru a nu da seama de lipsa lor nu-ai avem tot. De aici, cred eu, se nasc cele mai multe nemulțumiri. În ce mă privește, nu am asemenea nemulțumiri în legătură cu rolurile pe care le-am primit, deși numai două din ele le-am jucat în premieră — celelalte în a doua sau a treia distribuție. Dar nici nu trebuie să fac neapărat premiera. Esențialul este să fii foarte bun în rol, să nu apari pe scenă pînă nu știi că ai dat tot ce poți. Sau, mai rău, aproape tot”.

DIALOGURI ÎN GRI

Cîteva convorbiri s-au purtat înăsa la o altă temperatură. În teatre — în toate — există întotdeauna o serie de „nemulțumiri” care par oarecum suspecte. Și față de ce: Nemulțumirile lor vin de obicei dintr-o utilizare artistică pe care ei o consideră redusă față de posibilitățile lor. Acesta este argumentul lor „tare”. Dar e totodată și punctul lor slab, pentru că oricine (director de teatru, regizor, colectiv) poate să spună: „Cutare își închipuie că e folosit sub posibilități pur și simplu pentru că își supraevaluează posibilitățile”, sau, „Cutare are mania persecuției”, sau chiar „Cutare are dreptate, dar teatrul nu e pentru actori ci pentru public, și interesele instituției sînt deasupra celor ale indivizilor”. Aceste replici sînt de cele mai multe ori (în cazul medicilor) sau de cele mai puțin (în cazul actorilor) în teatru nu poate funcționa echilibrul cu orice preț, nu pot exista „vedete prin rotație”. Publicul nu poate fi silit să suporte falsul numai pentru că „trebuie să joace în X” (X pe care o legislație o ține mai puțin îngustătoare cu nonvalorii l-iar fi pus de mult în afara profesiei).

Dar „nemulțumirile” nu sînt întotdeauna medicioasă, nu sînt todeauna nonvalori. „Imi doram mai mult de la această profesie — ne-a spus, cu o secretă melancolie, excelența subreț VALY NICULESCU. Venisese din Conservator — prima promoție repartizată la Operetă — cu capul plin de visuri. Mă pregăsisem să muncesc mult, douăzeci de ore pe zi, să cînt în fiecare seară. Sînteam în încălțămînt, o țorță de muncă enormă. Dar mi s-a explicat că sîntem puțin, că fiecare trebuie să-și facă rîndul, că nu trebuie să mă supăr dacă stau, dacă sînt și în distribuție a II-a. Teatrul nostru are nevoie de vedete și — lertăm-li lipsa de modestie — credeam că pot, cu puterea mea de muncă și cu calitățile care-mi fuseseră recunoscute (am trei premii naționale, o mențiune la Salzburg...) să ajung acolo. Acum nu mai cred nimic: imi fac doar meseria și alții. Fiindcă intervin așa de multe lucruri — comoditatea repertoriului (am jucat acum șase ani „Mam'zelle Nitouche” și probabil va trebui să aștept încă șase de aci încolo ca să joc, cum mi s-a promis, „My fair Lady”), comoditatea regizorilor care-și fac distribuțiile meru pe a ceea ce asociază...”

Un alt aspect al aceluși probleme ne-a fost relevat de tenorul ANTON NEGOTESCU: „Există, mai cu seamă în distribuțiile masive, un fel de autotismism care mă protejează meru în distribuția a treia, deși un neor simt că pot face mai mult decît alții. Promovarea tineretului în asemenea condiții (despre mine s-a spus că am fost promovată, joacă toate rolurile principale...) are pe undeva o notă falsă, pentru că, în ciuda a-parențelor, între prima și a treia distribuție e o distanță considerabilă. Regizorii noștri sînt grăbiți, ei trebuie să dea premiera la o dată fixă,

Bătrîna doamnă își subliniază pleoapele cu fard albastru. Ochii ei obosiți capătă dintr-odată strălucire. O ultimă privire în oglindă, un zîmbet neașteptat de frumos — bătrîna doamnă e mulțumită de întîlșirea ei. Poate aștepta în liniște soneria care o va chema în scenă.

Apoi soneria, forțata de pe culoarul cabinelor, sunete dulci ale uverturii, foznetul cortinei care se ridică, sutele de priviri care se gîhesc în întunericul sălii, virtuț colorat al reflectoarelor. Opereta, bătrîna doamnă de pe cheiul Dimboviței, își începe marea aventură de fiecare seară.

Bătrîna doamnă îi plac șujitorii tineri. Templul e și populat de ochi limpezi, de glasuri cristaline, de picioare agile. Redingotele sobre, lungile rochii vienezee tutu-urle de spuma, toată recuzita ei tradițională se cere mereu înviorată de prezența miraculoasă a tineretului. Prezență care înlătură praful imaginărilor. Prezență

n-au timp să lucreze egal cu toate distribuțiile. De fapt, distribuția a doua și a treia încep să repete cit de cit mai serios abia după premieră. Așa se face că în cele mai multe spectacole am intrat la mare distanță de premieră — uneori chiar la trei ani, atunci cînd nici publicul, nici critica de specialitate nu mai manifestă interes față de spectacol. Automatismul distribuțiilor anulează dorința de concurență artistică, singurul generator de energie și de valoare reală.”

În această altă de controversată problemă, ION DACIAN, directorul teatrului, spunea cu îndreptățire: „Premierele trebuie să le facă cel mai bun și opțiunea n-o poate face decît consiliul artistic al teatrului”. În practică însă, opțiunea aparține regizorului, care, imediat după înviorarea partiturii de către interpreti — deci atunci cînd posibilitățile lor sînt încă greu de întrevăzut — își stabilește o „primă distribuție” și continuă să lucreze numai cu ea. Or, regizorii pot fi grăbiți, sau subiectivi, sau comozii... Soluția? E dificilă, dar nu imposibilă: să se lucreze paralel cu toate distribuțiile și abia în preajma premierei consiliul să stabilească, pe criterii exclusiv artistice, ierarhia reală a valorilor.

În încheierea „dialogurilor

Vizită la bătrîna doamnă

în gri”, un caz oarecum particular. Despre primadone STEFI PIRVULESCU, multă dintre colegii ei afirmă că e talentată, că are o voce frumoasă, că în primii ani de profesie a jucat mult și cu succes. Mărturisim că n-am putut verifica pe cont propriu adevărul acestor afirmații. Pentru că Stefi Pirvulescu apare acum pe scenă, în roluri principale, cam o dată la șase luni. Acum aproape cinci ani, o scurtă perioadă de „pauză” profesională, mai presus de voința ei, a scos-o din ritm. N-a lipsit mult din teatru, dar suficient ca să fie uitată, ca regizorii s-o scoată din obsințelului lor. Acum a intrat într-un cerc vicios: lipsa de contact cu scena îi reduce treptat calitățile, la fiecare apariție trebuie să facă eforturi supraomenești ca să-și învingă explicabilele emoții, rîndamentului ei artistic se diminuează, iar regizorii, uținnd că vina inițială pentru cele întîmplute se aparține tot lor, spun: „Stefi Pirvulescu nu mai e bună, n-o mai putem distribui în roluri principale”. În felul acesta un oru util se desprofesionalizează treptat, și nimeni nu găsește răbdarea necesară (și obligatorie) să se ocupe de el pentru a-l reduce la suprafață.

AERUL PROASPĂT ÎNTRĂ NUMAI PRIN FERESTRELE DESCHISE

Convorbirile pe care le-am avut cu Ion Dacian, cu tenorul Nicolae Țăranu — secretarul organizației de bază P.C.R. — al balerinelor Constantin Florian — secretarul organizației U.T.C. — cu Milităde Păun, secretarul artistic al Operei, și-au propus să se extindă la o serie mai amplă de probleme, vizînd însăși tineretea genului ca atare. Directorul teatrului ne-a vorbit cu mîndrie despre

care face din templul bătrînei doamne nu un muzeu al melancoliilor („Ah, Lehar! Ah, Strauss! Ah, Millocker! Ah, tinerețea noastră apusă!”) ci un lăcaș viu, unde tinerii oticiază pentru tineri. „Bătrîna doamnă” e doar un simbol, o consacrare, o garanție a durabilității. Opereta trăiește în primul rînd prin tineri, și diriguitorii ei trebuie să fină seama de adevărul acesta.

Vreme de cîteva zile am căutat tineretea pe scena și în culisele Operei bucureștene. Dar am vrut să aflăm mai ales ce gîndește ca despre ea însăși, despre preluțurile de afirmare care i se oferă, despre căile prin care pătrunde aerul curat în templul bătrînei doamne. Am dialogat îndelung cu conducătorii teatrului, cu stelele sale de primă mărime, cu „speranțele” sale din linia iniții, propunîndu-le să meditez asupra condiției tineretului în teatrul de operetă. Multe din cele aflate meritu să devină publice. Pentru că dincolo de micile mulțumiri sau necazuri personale, există acolo un cerc de probleme.

litate care se formează în școlile de specialitate, se educă în formele de perfecționare profesională care stau la îndemîna teatrului și se consolidează în ani de experiență.

Opereta obține cu foarte mari dificultăți, după cum mi s-a spus, cadre calificate în învățămîntul artistic (nu ne referim aici la balet, căruia îi vom consacra un capitol special). Conservatorul abia unul acesta s-a înființat o catedră de specialitate, condusă de Ion Dacian. Pușinii absolvenți de pînă acum veneau în teatru fără cunoștințele specifice genului: mestegul actoricesc, știința a mișcării și a dansului. Pe de altă parte, Absolvenții Institutului de Teatru (venii) la Operetă intr-o proporție și mai restrînsă nu au suferit de cunoștințele muzicale. În situația cea mai grea se află orchestra: deși legile în vigoare prevăd obligativitatea, pentru toți componenții formației, a studiilor superioare, în realitate nici măcar școlile medii de muzică nu acoperă nicie cerințe cantitative minime. Practic, nici zecă la sută din membrii orchestrei Operei nu sînt absolvenți ai Conservatorului, ceea ce creează, pe de-o parte, dificultăți profesionale, iar pe de altă parte, în cursurile administrative: o continuă goană după derogări o adevărată cursă a hîrtilor între teatru și C.S.C.A. Se cere neîntîrziat ca planul de școlarizare al institutelor de artă să fie adaptat la necesitățile reale ale vieții artistice.

Ce oferă în schimb, pe linia perfecționării profesionale a cadrelor tinere, teatrul însuși?

„Teatrul nu este nici conservator, nici loc de experimente în sine, este o pălănie de lucru. La angajare, viitorii interpreți trebuie să fie deja stăpîni pe calitățile diverse impuse de acest gen sintetic: dans, mișcare, cîntec, proză. Și la urma urmei, însăși numeru în scenă a unei operete constituie un studiu”.

O ARTĂ UNDE ANII CURG CU GRABA MINUTELOR...

Am lăsat anume la urmă, pentru o discuție aparte, corpul de balet al Operei. Nu numai fiindcă în acest compartiment tineretul are ponderea cea mai însemnată, dar și fiindcă problemele care se pun sînt deosebit de acute. Pentru că s-a ridicat vehement problema tradiționalismului ansamblului de balet al Operei, trebuie să lămurim o chestiune de principiu: alta timp cît repertoriul va fi demn de acceptarea secolului XX, baletul nu poate face decît corp comun cu el în vederea realizării unității de stil și vizuine a spectacolului. Rolul său în instituție este altele decît al ansamblului de balet. El nu reprezintă un element de sine stătător, ci unul ajutător, un divertisment necesar care, trebuie s-o spunem, culege deseori spuma succesului de sală.

Elementele sale nu sînt nici mai bune, nici mai slabe decît ale altor ansambluri similare. Stridentă este însă această rîsturnare a pianurilor în ierarhia valorică. Există o primă linie de talente viguroase în care se înscriu Cristina Dan, Ana Alexandrescu, Stela Crisan, Luiza Stedily, Marina Petrasincu — ușor de recunoscut prin forma artistică minuoasă lucrărilor, prin corectitudinea și claritatea de stil — care în mod inexplicabil — populază ansamblul sau solourile periferice. Cristina Dan este poate cea mai fericită imbinare între calitățile fizice și corectitudinea studiului coreografic. Revetăm alături de cei cități și contribuția în linie pedagogică a Viorelei Popescu și Andrei Constantinescu.

Locul în ierarhia valorică a tinerilor cu reale posibilități artistice mai sus este numai în parte justificat. Există, fără îndoială, două puncte de vedere opuse cu privire la valorificarea talentului la diferite vârste, cuprînzînd fiecare o doză de adevăr și de

relativitate incontestabilă. Cei tineri sînt deseori mai talentați, dar evidențierea acestui adevăr e, în general, contrabalansată de ruiul experienței și rutinei de scenă în cazul celor mai buni din cuvîntului. Aici se mai adaugă și un principiu de etică elementară care nu permite blamarea brutală a ceea ce e prezentat odată valoare. Conflictul o dată semnalat, procesul îl deschide sinceritatea care nu așteaptă și pe drept cuvînt cu atît mai mult cu cît baletul în sine este o artă unde anul curg cu graba minuoșelor, o artă a tineretului trupului și spiritului, cu o multă ar cîștiga întregul colectiv dacă cele cîteva prim balerine mai în vîrstă (sprînjine de maestra Penescu) și-ar dubla oportunități adăugînd la lor pe cea a colegilor lor, o oportunități lăind la o parte interesul — în orice caz mai obiectiv, mai lucid, mai tină, mai contemporană!

Sînt puncte de vedere a căror împăcare depinde de abilitatea instituției în a pierde cît mai puțin calitativ, și a cîștiga cît mai mult, pentru ea și pentru public, în a evita manifestarea unei contradicții violente între grupurile celor două vîrste. Credem că problema ar putea fi ușor rezolvată de dansatori prin efortul pentru omogenitate, disciplina devenind un deziderat comun dietat de o cultură înaltă, tipărite în patru culori, la tîrziu și avînd un aspect grafic remarcabil.

Printre noutățile de peste hotare am ales pentru cititorii ziarului nostru următoarea:

CINE FUGE DE RĂSPUNDERE

Este locul de a spune un cuvînt și despre organizația U.T.C. din teatrul nostru, membrii fac parte, în majoritatea lor, din balet. Multe din problemele încă nerezolvate ale acestui compartiment au fost ridicate pentru prima oară în discuțiile teoretice. Din procesul de schimbare ale adunărilor generale, ea și din convorbiri directe, se pot afla o sumă de lucruri pe care le confirmă și părerea celor mai maturi: că metodele de lucru ale experimenterii mîstre de balet Elena Penescu-Licium sînt unele anacronice; că distribuțiile sînt deseori guvernate de criteriile subiective, extraordinare; că se face simțită necesitatea angajării încă a unui maestru de balet, ceea ce ar asigura obiectivitatea și un schimb sincer de opinii; că numeroase cadre de talent sînt folosite sub posibilitățile lor (excelenta balerina Maria Mitrache n-a făcut de opt ani o premieră!); că unii balerini au început să aibă sentimentul că se funcționalizează; că alții își supraapreciază calitățile și vor tot dintr-o dată; că de fapt nu e vorba de „un conflict între generații”, ci de dorința legitimă a unei calificări profesionale care urmează așezării în-o ierarhie justă; că manifestările de indispoziție ale unor s datoresc, pe lîngă niște minusuri de educație, și unei confuzii între funcția artistică a solistului și cea a ansamblului; că în sfîrșit, ideea mai veche a unui spectacol de balet la Operetă nu este chiar așa de irealizabilă.

CONSTANTIN FLORIAN, secretarul organizației U.T.C., ne-a vorbit și însuși despre unele din aceste probleme ale baletului, apreciind că, în ciuda unor minusuri de etică profesională, colectivul este serios și preocupat de arta sa. Cum se face însă că lucrurile sînt așa? Expunăm în repetele rînduri și de desultate vreme, întîrzie să fie rezolvate? Ni s-a furnizat următoarea explicație: tinerii din balet, care-și exprimă fără timidație opinii cînd sînt între ei, se înțese să facă în fața reprezentanților conducerei, atunci cînd acestia sînt invitați la adunările generale U.T.C. E un adevăr altele — probabil că permiterea se cîștiga o dată cu experiența. Dar aceste opinii au fost totuși formulate, ele se găsesc transcrise în procese verbale, pot fi consultate oricînd. De ce nu și-ar asuma comitetul U.T.C. sarcina de a rezolva ce e de aduce la cunoștința conducerei, de a cere rezolvarea lor? Nu cumva e vorba aici de o fugă de răspundere, de care — normal — tinerii se apără tot prin fugă de răspundere?

OMUL ȘI CLIMATUL

Intr-un secol, folosirea de către industrie a cărbunelui și

ACTUALITATEA

CARNAVAL LA... „CABANA VESELIEI”

Miercuri după-amiază, orele 17... Pe arpile unui vals, perechi-perechi, elevii inconjoară „poiana” din fața „Cabanei Veseliei”. Formația orchestrală „Discipoli” și îndemnul la bună-dispoziție ale cabanierului-șef marchează debutul carnavalului. Sîntem oaspeții elevilor din raionul Grivița Rosie, la Casa de cultură a tineretului, în ambința unei petreceri de iarnă la munte. Pentru tradiționalul carnaval trimestrial, inedită surpriză de vacanță școlară dedicată sărbătorii începutului de an, organizatorii au avut acestă ingenioasă idee de a crea un cadru alinător înedit. În cabana s-a rîs, s-a dansat, s-a glumit pînă seara. Pretendenții la titlul de „cel mai bun solist”

și-au disputat cu rivnă întietatea, au rîsunat urările de implinire și succes la învățatură ale Plușorului școlar, zeci de băieți au dorit să aibă cîntecul de a fi partenerii de dans al „reginei carnavalului”. În calendarul vacanței, încă o zi bogată în impresii, a oferit elevilor bucurii și satisfacții noi, concurența la întietatea pe care o pretindeau pînă acum atrăgătoare spectacole de teatru și operetă, înflinirea cu realizatorii filmului „Cercul începe la etajul trei”, excursia la Poiana Brașov, sau „Debuturi” — spectacol de afirmare a celor mai talentați artiști amatori din școlile raionului pe scena casei de cultură.

Ciclu de concerte pentru tineri artiști

Filarmonica de Stat „George Enescu” va organiza, începînd de săptămîna viitoare — într-o sală recent amenajată în clădirea Ateneului Român — un ciclu de concerte și recitaluri susținute de tineri interpreți — instrumentiști și cîntăreți — din București și alte orașe ale țării. În fiecare marți, vor urca pe podium absolvenți ai conservatoarelor din București, Cluj, Iași sau Timișoara, membri ai orchestrelor, dornici de o activitate solistică, cadre didactice din conservatoare și școli de muzică. Ei vor avea astfel posibilitatea, prin confruntarea cu publicul, să-și verifice aptitudinile, să-și perfecționeze însușirile artistice, îmbogățindu-și în permanență repertoriul.

FILATELIE NOUȚĂ FILATELICE

Cea de a XX-a aniversare a proclamării Republicii a prilejuit poștei emiterii unei noi serii care a încheiat de altfel anul filatelic 1967. Seria cuprinde patru valori și anume 40 bani, 55 bani, 1,60 lei și 1,75 lei toate avînd inscripția „ANIVERSAREA REPUBLICII 1947-1967”. În desenele simbolizează prin imagini sugestive construcția socialismului. Dimensiuni: 33x54 mm, tiraj: cît un milion exemplare pentru primele trei valori și 200.000 pentru ultima, tipărite în patru culori, la tîrziu și avînd un aspect grafic remarcabil.

Printre noutățile de peste hotare am ales pentru cititorii ziarului nostru următoarea:

rele: posta belgiană a emis o marcă de 1 fr. reprezentînd o statuie de Jean Delcour, în timp ce poșta japoneză tot printr-o singură valoare (50 yen), înfățișează simbolic mersul înainte al omenirii; o frumoasă serie de 6 valori a fost emisă de administrația poștală a Insulelor Cook, avînd reproduce tablouri de Rubens, Dürer, Van Eyck, Bassano, El Greco, Correggio. Amintim dessemeni emisiunile postelor din Guyana, Malawi și Norfolk.

Deasemenea, vom satisface și curiozitatea celor dornici să afle mai devreme ce le aduce nou, anul filatelic 1968, amintînd emiterii de cîteva poște țării gazdă a Olimpiadei de iarnă de la Grenoble, a unei serii de 5 valori cu supratraxă. Legenda: „A X-a ediție a Jocurilor olimpice de iarnă” — Grenoble 1968. Valori: 20 c + 10 c (salt și fond schi), 40 c + 10 c (hochei pe ghiată), 60 c + 20 c (flacăra olimpică), 75 c + 25 c (patinat artistic) și 95 c + 35 c (slalom). Așa dar, temele sportive din nou în actualitatea filatelică!

DINȚII NOȘTRI

Niciun dinte stricat nu a fost descoperit pe maxilarele omenesci de acum 8.500 de ani înaintea erei noastre. În neolitic se găsesc 3,81% dinți cariati în fosilele inventariate în Franța, Galia, iar după invazia romană 13,55%. Explicația ar fi următoarea: caria ar fi început odată cu consumul de hidrați de carbon (faina, apoi dulciuri).

OMUL ȘI CLIMATUL

Intr-un secol, folosirea de către industrie a cărbunelui și

VĂ RECOMANDĂ ACEASTĂ CARTE: „FOAMEA” de Knut Hamsun

Autor a peste douăzeci de romane, distins în 1920 cu Premiul Nobel pentru literatură, Knut Hamsun s-a impus în literatura norvegiană a secolului trecut cu romanul de debut „Foamea”, recent tradus de E.P.L.U. în colecția „Meridiane”.

Micul fragment autobiografic (se pare că este prezentată viața pe care Knut Hamsun a dus-o în iarna anului 1879-80 în Christiania) dezvăluie un acut instinct artistic, un fin psiholog, un mare romancier care face cititorul să trăiască intens chiar pe planul ficțiunii. Cartea aduce o experiență umană insolită și totuși suigeneris banală (banală prin repetare) datorită personajului său principal — un boem înșingurat într-o lume neînțelegătoare, ostilă, egoistă. Eroul, tînr cu „patina scrisului”, nu se poate realiza din cauza lipsurilor materiale. O dramă cu subiect medieval, o schiță, o năvel, un folieon interesant, rămîn în manuscrise terminate, sau numai în imaginație, din pricina lipsei unui adăpost, dar mai ales din pricina foamei ce devine cosmizar mîntor. Foamea este în carte un fel de leit-motiv trist. Ea revine iarși și iarși, distruind orice inițiativă, orice încercare de ieșire din anoni-

Varietăți GLOB

UN BĂUTOR ÎN LUMEA PLANTELOR

Un arbore care bea zilnic dintr-un rîu, plecîndu-se spre apă, a fost descoperit acum cîțiva timp în India. La apusul soarelui, arborele își înmoaie ramurile din virf în apă. La răsăritul soarelui, arborele se ridică și el, treptat, ajungînd la amiază în poziție dreaptă, iar seara își reia poziția de băut.

ÎN CUTII DE CHIBRITURI

...și adăpostește Jaden Mercher din Viena o faimoasă colecție de modele care reproduc construcțiile cele mai diverse ce pot fi înflințe pe suprafața pămîntului. El a construit la dimensiuni miniaturale cele mai vestite edificii ale lumii, ca și reproduceri după piese reprezentative ale arhitecturii tuturor popoarelor, din toate timpurile. Colecția sa cuprinde castele din Franța, igluri ale eschimosilor, iurte și colibe ale bisășianilor din Noua Guinee, ca și multe alte construcții celebre sau mai puțin cunoscute.

PENTRU TINERET

CE IMPIEDICĂ AFIRMAREA CERCURILOR ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI?

ANCHETA NOASTRĂ

(Urmare din pag. 1)

ședințele de cerc, dar, foarte modeste, n-au scos un cuvânt pe toată perioada activității lor. Multe discuții se reduc la cîteva „întrebări” (mai mult de ochii lumii, de formă decît), sau la calificări stereotipizate ale referatelor printr-un „s-a muncit”, „tot e ceva” etc.

O bună parte a activității cercurilor se rezumă la „miscările” formalistice de înscriere și participare a cît mai multor studenți, de popularizare, de deschidere „festivă”. Nimic de zis, și asemenea activități organizatorice sînt necesare dar a aduce studenții, a-i mobiliza numai pentru alegerea unui președinte (și acela de formă! Geografie — geologie, Chimie) nu înseamnă activitate științifică. În alte facultăți — Filozofie, Limbă și literatură română, deschiderea cercurilor a trecut peste această formă festivă, dar s-au prezentat încă

din prima ședință — și aceasta nu în noiembrie — referate valoroase întocmite încă în timpul vacanței sau din anul anterior, reahzindu-se astfel o continuitate firească.

Se fac înscrieri record. Și de patruzeci de studenți la un cerc (Istorie). Dar practica a arătat că „pasiunea” multora se stinge înainte de a întreprinde ceva în cercul științific. Și e firesc. „Un cerc științific valoros trebuie să scoată maximum 2-3 studenți din anonim”, spunea conf. dr. docent ROMUL MUNTEANU, nu o pleiadă de „cercetători” mediocri. De aceea, să se înscrie cine vrea, să participe cine poate. În multe cazuri se resimte că această activitate în cercuri este considerată pur și simplu o muncă suplimentară. Și există pe undeva un simbur de adevăr. Căci, absolutizându-se ideea necesității unei asemenea forme care să cuprindă pe studenți în cerceta-

rea științifică s-au înființat unele cercuri înainte de a se cunoaște forțele științifice studentești, care ar putea fi cuprinse, preferințele lor de studiu, tematica care ar putea fi abordată (la Facultatea de Istorie există trei cercuri de Istorie universală, dar, de regulă, temele din acest domeniu sînt ocolite, preferința mergînd spre teme locale, de succes; și de cele nevoite atunci să se numească cercuri de Istorie universală?).

Mai este un aspect. În general, se pledează pentru creșterea de la lucrările științifice de cerc la lucrări de diplomă. Dar, deși în principiu așa ar trebui să se petreacă lucrurile, preluarea temelor prezentate în cercuri la lucrările de diplomă și, invers, prezentarea acestora în cercuri duce la șablonizare, la încorsetarea potențelor. Toată lumea nu se gîndește decît la creșterea examenului de stat, încît ești tentat să crezi că

dacă n-ar fi acesta nu s-ar mai face lucrări științifice. Iată cum o idee, în general bună, se deformează, unii studenți fiind înclinați să aleagă latura comodă — adică să lucreze ani de zile la o temă numai și numai pentru a o prezenta la examenul de stat.

Alături de aceste observații, în cursul discuției noastre s-a mai impus următoarea remarcă. Activitatea științifică a studenților are, fără îndoială, un pregnant rol de documentar, urmărind să-l obișnuiește pe tînar cu mijloacele investigației științifice. Dar unorii se abuzează de faza „documentare” și se ajunge greu, foarte greu, sau, unorii de loc, la faza „interpretare”. La Facultatea de medicină veterinară activitatea științifică a studenților e orientată aproape exclusiv spre acumularea de fapte, iar interpretările sînt făcute de cadrele didactice. Nu întîmplător referatele lor se țin odată pe an, în sesiu-

nea festivă de comunicări pe facultate.

Un fenomen destul de des întîlnit (semnalat de un student de la Filozofie) îl prezintă așa-zisul „turism prin cercuri” după profesorul care conduce, cauza lui fiind arivismul de care amintea acad. prof. MILTIADE FILIPESCU, dorința de a fi văzut de profesori în speranța unor note mari la examene. Cercetarea — se știe — nu se face lunar sau bilunar, sau, chiar săptămînal, însăși noțiunea de „cercetă” implică o muncă de continuitate, asiduă, cotidiană, pasionantă. Or, tocmai acest lucru nu este realizat în activitatea cercurilor, chiar în a acestora cu foarte bune rezultate. În plus, nu există aproape nici o formă de stimulare a activității științifice a studenților. Poate și de aceea unii studenți își pierd pe parcurs interesul pentru cerc. Cît de mult ar valora, de pildă, să apară cu regularitate

un buletin tipărit al cercurilor științifice studentești în care tinerii cercetători să-și publice lucrările, punctele de vedere, buletin care să circule inter-facultăți. S-a sugerat, de asemenea, ca, la recomandarea cadrelor, studenții să-și continue cercetările și pe timpul vacanței, asigurîndu-li-se unora condițiile materiale, prin acordarea de burse în cazul în care lucrarea prezintă interes și studentul lucrează efectiv în vacanță. Apoi, obligativitatea frecvenței la cursuri pentru studenții foarte dotați, care fac cercetare ar putea fi poate mai elastică.

Pe aceeași linie merg, de altfel, și propunerile tot. prof. univ. dr. docent N. BARBU-LESCU, decanul Facultății de fizică din București.

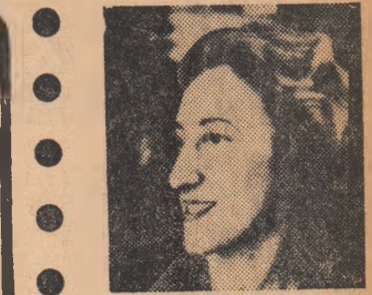
1. Studenții să aibă mai mare acces la institutele de cercetări. Să stea mai mult pe lângă cercetători și pe lângă cadre.

2. La repartitia în producție a studenților să se aibă în vedere în primul rînd activitatea științifică a acestora și apreciere ei. Mai ales pentru promovarea în rîndul cercetătorilor.

3. Să se asigure cercurilor, în limitele posibilităților, evident, o bază materială reală pentru studiu și cercetare și laboratoarele să fie mai generos puse la dispoziția studenților.

4. Pentru depistarea talentelor și inocularea firelor creației științifice, să nu se ignoreze noțiunile de cercetare și creație științifică nici la anii I și II ci și aici să fie ședințe cu prezentarea de referate și recenzii bibliografice, pregătindu-se terenul pentru anii următori cînd se pot obține chiar rezultate senzaționale.

Anchetă realizată de FANUȘ BAILEȘTEANU

Pină nu de mult, o semnificativă inovație a anilor noștri se transformase în tradiție: una din cele 52 de săptămîni ale anului, o săptămîni de toamnă, fusesse numită „săptămîna poeziei”. Pe tot întinsul patriei se recitau versuri, poezii își întineau cititorii, cititorii își întineau poezii.

Nu am năvitatea să-mi închipui că această manifestare rezolva problema legăturii dintre creație și public. Nu sînt convinsă nici că forma ei de organizare era ideală. Dar iată, au trecut toamne și în marea sărbătoare a recoltei, s-a simțit, totuși, lipsa ofrandei poetice, împărțită prin ciul grai al autorilor, celor care nu cunosc nepăsarea față de frumos.

Dar pentru că perioada actuală însumează, poate mai mult decît altele, dificultatea față de poezie și dificultatea de a urmări pe drumurile ei, adesea singulare, mi se par mai puțin utile acele șezători compuse exclusiv din recitări, dar absolut necesare consfătuirilor, întîlnirilor dintre un poet sau doi și public, pentru discutarea creației lor și a fenomenului poetic în general. Varietatea de expresie a poeziei de azi, viziunile originale, stilurile personale sînt de-

DEZBATERI pe marginea măsurilor PRIVIND:

e duc activitatea în rîndul tineretului

Recentele măsuri conțin imperativul unei continue perfecționări a metodelor educative, a unei necurmate căutări de forme și mijloace de activitate adecvate specificului vârstei tineretului. Un asemenea obiectiv se poate realiza printr-un sistem de activități extracurriculare foarte bine chibzuit și organizat, în care elevul să se poată desfășura în voie, să-și poată pune multilateral în valoare valențele sale morale, intelectuale, fizice, afiate, în plină formare și cristalizare.

Se subliniază în document importanța unor forme colective de activitate, organizate în funcție de aptitudinile și preferințele elevilor.

Trbuie să recunoaștem că aceste forme de activitate diferentiate cu elevii, deși nu sînt noi, totuși pînă în momentul de față nu se poate spune că au avut peste tot eficiența necesară. Orientarea acestor activități este necesară să se facă pornind de la cunoașterea temeinică a psihologiei vârstei, mergînd pînă la particularitățile psihologice și fiziologice, fără a neglija gusturile și interesele de cunoaștere ale adolescenților.

Continutul activităților extracurriculare îl poate sugera cu experiența și discernămintul maturității, lăsînd organizației U.T.C. inițiativa organizării și desfășurării lor. Nu mă gîndesc în nici un caz la o disocieră a muncii profesorului de aceea a U.T.C., ci la o colaborare care să răspundă în cea mai mare măsură interesului tinerilor și să reprezinte concretizarea și mai izbucnită a propunerilor organizației U.T.C. Faptul că organizarea activității extracurriculare revine de acum înainte ca o sarcină a U.T.C., nu înseamnă asadar, în nici un caz diminuarea răspunderii școlii, a profesorului. Dimpotrivă, îndatoririle sporesc, exigențele se adresează chiar mai mult decît pînă acum calităților muncii didactice.

O altă condiție a eficienței activităților extracurriculare, după părerea mea, este aceea a unei perspective clare ce trebuie pusă în fața elevilor în oricare din formele de activitate mai sus menționate.

propune spre publicare la revistele de matematică, fizică, chimie seria B. etc. Activitatea unui an se poate finaliza cu o sesiune de comunicări științifice la nivelul școlii. O asemenea experiență izbutită a realizat liceul nostru în anul școlar trecut. Efectul ei educativ asupra masei de elevi a fost salutar, căci preocupările valoroase și de creativitate ale membrilor acestor cercuri au stîrnit nu numai aprecierea celorlalți elevi, ci și interesul și curiozitatea de a-și încerca și ei forțele. Cercul

aripează și le procură mari satisfacții.

Membrii cercului dramatic știu că cel puțin de două ori pe an vor apărea în public pe una din scenele teatrelor sau caselor de cultură, ceea ce imprimă elan și seriozitate în pregătirea repertoriului. Entuziasmul și emulația febrilă la care am asistat cu prilejul unui recent spectacol prezentat de elevii noștri, mi-au dovedit că de bine se poate capta dorința de afirmare a elevilor prin acțiuni judicioase orientate către o finalitate precisă. Tot secretul unor asemenea activi-

suficiente mijloace de a încuraja elevii, dotați și pe cei supraddotați.

Dar nu toți elevii au asemenea posibilități. Evident, nu vom putea face din fiecare un creator sau un pasionat al cercetării științifice. Marea majoritate a elevilor au însă înclinații și preferințe pentru o activitate sau alta și menirea profesorului este să le cunoască și să-și adapteze munca educativă acestor dorințe și posibilități. Practicarea turismului, a drumețiilor și a activităților în aer liber sînt îndrăgite de toți elevii. Folosirea acestor mijloace importante de educare patriotică și de călîre fizică al elevilor nu se poate face la întîmplare. Iată de ce profesorului îi revine sarcina de a pune și în acest sens precizarea și experiența sa la îndemîna organizației U.T.C. pentru a o ajuta să creeze și a acestor activități o perspectivă care să-i atragă pe elevi către cunoașterea nemijlocită a patriei. Elevii luș în prire încă din clasa a IX-a de liceu va trebui să se prefigureze etapele și obiectivele excursiilor pînă la absolvirea liceului, pentru a se evita repetarea aceluiași itinerariu și a se asigura o cuprindere progresivă a diferitelor regiuni ale țării. Valorificînd cunoașterea vie a frumuseții peisajului românesc, a monumentelor trecutului și a realizărilor construcției socialiste, profesorul diriginte și organizația U.T.C. vor putea înfăptui cu randament sporit educația patriotică, morală, estetică și politico-ideologică a elevilor.

Reflectînd asupra întregului complex de măsuri cuprinse în documentul de partid la care ne referim, reiese limpede faptul că profesorului îi se oferă posibilități foarte largi de afirmare și împlinire a capacității lui intelectuale și ale vocației sale pedagogice. Fiecare poate deveni pe acest vast teren prefigurată de partid un adevărat creator în materia lui. De altfel lucrul viu și durabil cu tineretul, ceasurile bogate în frumusețe pe care profesorul le poate iniția, împreună cu organizația U.T.C. pentru a crea noi dimensiuni dezvoltării armonioase a tineretului conștient, după părerea mea, sensul și substanța muncii noastre. Creînd noua generație te crezi pe tine însuși.

PROFESORUL ȘI ORGANIZAȚIA U.T.C.

de matematică îndeosebi a fost beneficiarul unor conducători de mare prestigiu ca, acad. Grigore Moisil și prof. univ. Bădescu.

Perspectiva activității e-naclului literar al liceului este asigurată nu numai prin dezbaterile periodice ce au loc între membrii lui din care rezultă promovarea unor creații valoroase, ci și manifestări deschise în cadrul școlii: seri literare ocazionale de aniversări naționale, dezvoltă încrederea în forțele proprii și este un suport sigur de susținere a interesului pentru învățatură. Efortul creator făcut în anii adolescenței va sta la baza formării personalității de mai târziu. Elevul astfel educat poate să manifeste aceeași atitudine creatoare în toate situațiile, chiar în cadrul unei activități profesionale care nu are nimic comun cu arta. Iată de ce profesorii trebuie să fie foarte receptivi la experiențele creatoare ale elevilor, la spiritul lor inventiv și să le dea posibilitatea de a se afirma la timpul potrivit. Școala dispune de

ORGANIZAȚIE UNICĂ, MARE

Mai mulți tineri, membri ai organizației U.T.C. de la Policlinica din Galați, m-au întrebat imediat după apariția măsurilor de îmbunătățire a muncii educative în rîndul tineretului, și întrebarea lor dovedea nu numai o nelămurire, ci și dorința unei explicații. Prin urmare, ziceau ei, în instituția noastră există cam o sută de uteciști, împărțiți în trei organizații de bază. Ele vor fi probabil unificate în o singură organizație. Dar aceasta nu va însemna de fapt fărîmarea organizației, împărțirea ei în mai multe direcții? Pentru că, practic, pe toți la un loc nu-i vom mai putea aduna niciodată!

Într-adevăr, situația existentă în policlinica noastră are unele trăsături deosebite, care constituie de altfel și specificul acestui sector de activitate. În cadrul ei sînt cuprinse nu mai puțin de 22 circumscripții medicale în funcție de activități lipsite însă din agenda de lucru a multor organizații U.T.C. — și, de ce să n-o spunem? și din a noastră — tocmai din cauză că s-a considerat ca punct de plecare unic și inviolabil prezența tuturor la un loc. Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte însă mai există prejudecata că de inițierea unei acțiuni sau altele, de desfășurarea activității, trebuie să se ocupe numai comitetul U.T.C. ales, al fiind singurul organizator, idee care exclude dint-odată rolul de

organizator al tinerilor înșiși. Limitarea răspunderii organizatorice doar la atribuțiile membrilor din comitet ar face cu adevărat imposibilă cuprinderea întregii organizații din policlinica noastră, și cu atât mai mult din întreprinderile care au sute de tineri, și ar deveni în cele din urmă, irevocabil, la fărîmătură, la dispersare. Iată de ce mi se pare absolut indispensabilă prezența fiecărui tînar ca organizator, participarea sa cu inițiativă în contextul preocupărilor de ansamblu. Numai o asemenea dovadă de muncă colectivă ar fi capabilă să acopere întreaga rază de activitate pe care se întinde instituția noastră și ar corespunde specificului de muncă. Deoarece prin realizarea principiului că tinerii să fie organizatorii propriilor lor acțiuni s-ar realiza implicit și celălalt principiu, al diversității. Intuim asemenea conjunctură ar fi perfect posibilă, de pildă, funcționarea mai multor cercuri de educație estetică și artistică, precum și a cercurilor de specializare profesională, a tuturor în același timp și nu a unei sau aluia, pe rînd, după cum are vreme sau își aduce aminte comitetul U.T.C. să se ocupe de ele. Condiții pentru înființarea unor asemenea cercuri există, unele din ele activează deja, deși nu în măsură satisfăcătoare, iar împlinirea concomitență a lor, ca și a altor acțiuni prin care tinerii să-și răspundă propriilor cerințe, de moment sau de perspectivă ar conduce la concretizarea decideratului pe care îl preconizează actualele măsuri: existența unei organizații largi, unitare tocmai prin varietatea activităților sale, organizație care să devină pe cit de mare, pe atît de puternică.

Dr. MIȘU CIOBOTARU
Secretarul comitetului U.T.C. al Policlinicii orășenești — Galați

„Poezia să circule printre activitățile zilnice”
de Nina Cassian

osebit de atrăgătoare, dar pretind, totodată, un efort sporit de înțelegere, o mai înaltă „calificare de cititor”. Nu găsesc nimic umilitor în faptul că lectorul ar cere o explicație în legătură cu o poezie prezentată, sau că poetul ar da această explicație, evident nu într-o atmosferă de învinuire reciprocă, ci de respect și credit lălat.

Dar cu poezii se pot trata și alte teme decît cele privind actual creator. Se presupune că un poet, cu sensibilitatea lui ieșită din comun, cu experiența lui de impulsuri profunde din partea realității, este în măsură să le ofere omenilor puncte de vedere filosofice și etice de mare pret.

Îmi aduc aminte de școlul emoțional pe care Lămî îngerașt intr-o primă întîlnire cu Tudor Arghezi sau cu Ion Barbu, Arhiduce și uzind în felul din urmă, irevocabil, la fărîmătură, la dispersare. Iată de ce mi se pare absolut indispensabilă prezența fiecărui tînar ca organizator, participarea sa cu inițiativă în contextul preocupărilor de ansamblu. Numai o asemenea dovadă de muncă colectivă ar fi capabilă să acopere întreaga rază de activitate pe care se întinde instituția noastră și ar corespunde specificului de muncă. Deoarece prin realizarea principiului că tinerii să fie organizatorii propriilor lor acțiuni s-ar realiza implicit și celălalt principiu, al diversității. Intuim asemenea conjunctură ar fi perfect posibilă, de pildă, funcționarea mai multor cercuri de educație estetică și artistică, precum și a cercurilor de specializare profesională, a tuturor în același timp și nu a unei sau aluia, pe rînd, după cum are vreme sau își aduce aminte comitetul U.T.C. să se ocupe de ele. Condiții pentru înființarea unor asemenea cercuri există, unele din ele activează deja, deși nu în măsură satisfăcătoare, iar împlinirea concomitență a lor, ca și a altor acțiuni prin care tinerii să-și răspundă propriilor cerințe, de moment sau de perspectivă ar conduce la concretizarea decideratului pe care îl preconizează actualele măsuri: existența unei organizații largi, unitare tocmai prin varietatea activităților sale, organizație care să devină pe cit de mare, pe atît de puternică.

Curiozitatea cititorilor de a-i vedea și de a-i auzi pe cei care semnează cărți nu are nimic de a face cu un „cult al vedetelor” (de altfel, cu unele excepții, apariția în carne, oase și glas a poezilor nu e nicidecum spectaculoasă). E vorba de un interes mult mai pur, care ține de fascinația artei și de dorința legitimă de a confrunta omul cu opera.

Tinerii, publicul cel mai dinamic și mai receptiv, au și posibilitățile cele mai diverse și mai eficiente de a umple distanța dintre carte și cititor cu înșiră prezența și a autorilor, prezența celor mai interesați și mai competenți poezii la cenacluri (și nu numai la cele mai celebre), la dezbateri (bazate pe dialog spontan și nu pe expuneri rigide), la acțiunile culturale educative și — de ce nu? — la reunitiile de destindere, urmate sau nu de dans.

„Săptămîna poeziei” se poate fragmenta în zile și ore, pe toată întinderea anului. Vitalitatea și amploarea fără precedent ale ietului poetic în țara noastră poate stîrni și îndestula setea de frumos a unui mare număr de oameni. Poezia trebuie să circule printre activitățile zilnice și împrejurările festive, printre obiceiuri și ipoteze, printre vise și iubiri, ca apa vie care leagă rînil și vîndecă rînurile, creînd de fiecare dată o splendoare înedită și tulburătoare.

LA DEZBATERI AU PARTICIPAT:

• poeta NINA CASSIAN • prof. ZINA SIRBU • acad. prof. MILTIADE FILIPESCU • prof. univ. dr. docent N. BARBULESU • prof. univ. ILIE DICULESCU • conf. dr. docent ROMUL MUNTEANU • dr. MIȘU CIOBOTARU

TUR DE ORIZONT IN FOOTBAL

• Vacanța s-a terminat, jucătorii și-au luat ghețele din cui
• Fotbalul s-a mutat pe perioadă în Valea Prahovei
• Patru echipe efectuează lungi turnee peste hotare • Aflix de juniori în primele garnituri • Antrenorii — la școală

Gata. Scurta vacanță fotbalistică s-a încheiat. Jucătorii și-au luat ghețele din cui, și-au îndesat treningul și citeva rinduri de tricouri în sac și au plecat la... munte. Imaginea alăturată este valabilă pentru cei doi. La Argeșul, Dinamo București, Progresul, Rapid, A.S.A. Tg. Mureș, care au plecat, de acum, sau urmează să plece pentru continuarea antrenamentelor.

În orice caz Valea Prahovei, ca și în anii trecuți, va fi gazdă pentru cei mai mulți. La ora cînd citii aceste rînduri piteștine s-au și instalat în vila Neogoi din Sinaia. Progresul și Rapid vor poposi la Predeal, dinamovistii bucureșteni la Călimănești s.a.m.d. În general echipele vor sta în aceste stațiuni circa 14 zile timp necesar adaptării la efort a jucătorilor, după care vor începe jocurile amicale.

• Mai mult decît în anii trecuți, în programul a numeroase echipe sînt prevăzute deplasări peste hotare. Astfel F.C. Argeș, după perioada surs amicită, va întreprinde un lung turneu de aproximativ 11 meciuri în Liban, Siria, R.A.U. și R.D. Germană. Progresul are programat în februarie un turneu în Iugoslavia, Dinamo București în Irak, Iran și Turcia. Rapidistii duc și ei tratative pentru jocurile jucor în Turcia iar A.S.A. Tg. Mureș în R.D.G.

Din vestile pe care le primim se degajă un fapt imbucurător. Antrenorii au promovat în loturile primelor garnituri un număr de juniori. Arădenii (U.T.A.) ne vor prezenta în noul sezon trei juniori din propria „școală”. Iată numele lor: portarul Gavrilas, fundașul Bodea și înaintașul central Sima. Antrenorii Ion Bălanescu și Eugen Mladin s-au fixat asupra lui

Ariciu, Cirstea și Ciolan, trei juniori foarte talentați, pe care i-a atașat din această săptămână, la prima garnitură a lui F.C. Argeș. Nici la Bacău, o echipă tină, nu se neglijează... întinerirea lotului. La Linaria din localitate și-au făcut apariția Simonaș, Munteanu, Pană și Karst, patru jucători tineri promovați de la echipele din regiune.

Un puternic aflix de elemente tinere se înregistrează la echipele din divizia B. Politehnica Timișoara, Crisul Oradea, Minerul Baia Mare, C.S.M.S. Iasi, Ceahlău P. Neamț, Siderurgistul Galați s.a.

Promovările în lotul echipelor sînt totdeauna primite cu satisfacție. Rămîne doar să vedem pe noi alesi și în primele garnituri în jocurile oficiale. Altfel, sînd numai pe banca rezervelor îmbătrînesc, ca atîția alții.

Dar, perioada pregătitoare n-a început numai pentru jucătorii ci și pentru antrenorii. În aceste zile se desfășoară activități organizate între 8 și 15 ianuarie 1968, un curs de perfecționare pentru antrenorii echipelor din divizia A și B. Ca în vîntul acest curs participă antrenorul englez Roy Medas. Cu acest prilej tehnicianul englez va prezenta antrenorilor români, unele teme privind: „Orientările tactice eficiente ale fotbalului modern”; „O comunicare „Despre pregătirea fizică a fotbalistilor englezi în diferite perioade ale anului competițional”; și prelegerile „Structuri de exerciții privind perfecționarea tehnicii, tacticii, vitezei și rezistenței”; și „Aspecte organizatorice și metodice ale desfășurării antrenamentelor la copii și juniori”.

Dar, perioada pregătitoare n-a început numai pentru jucătorii ci și pentru antrenorii. În aceste zile se desfășoară activități organizate între 8 și 15 ianuarie 1968, un curs de perfecționare pentru antrenorii echipelor din divizia A și B. Ca în vîntul acest curs participă antrenorul englez Roy Medas. Cu acest prilej tehnicianul englez va prezenta antrenorilor români, unele teme privind: „Orientările tactice eficiente ale fotbalului modern”; „O comunicare „Despre pregătirea fizică a fotbalistilor englezi în diferite perioade ale anului competițional”; și prelegerile „Structuri de exerciții privind perfecționarea tehnicii, tacticii, vitezei și rezistenței”; și „Aspecte organizatorice și metodice ale desfășurării antrenamentelor la copii și juniori”.

Pentru a treia oară, în rîndul competițiilor unei întreceri șahiste de lungă tradiție, Turneul Internațional de la Hastings (Anglia) figurează numele tinărului campion român Florin Gheorghiu. Cu trei ani în urmă mezul marilor meștrii și șahului înscira un succes remarcabil, clasîndu-se pe locul doi, în urma celebrului Paul Keres. Un an mai tîrziu, la ediția 1965—66 a tur-

neului, reprezentantul țării noastre figura, de asemenea, printre protagoniști, terminînd pe locul șase. Acum, la sfîrșitul unei noi ediții a întrecerii șahiste, care marchează începutul unui nou an de mari concursuri, Florin Gheorghiu luptă pentru obținerea celui mai bun rezultat din seria participărilor sale la Hastings. După opt runde, șahistul român se află în fruntea clasamentului, împărțind primele locuri cu puternicul tandem de mari meștrii sovietici Leonid Stein — Alexei Suetin. Să urăm succes campionului nostru!

neului, reprezentantul țării noastre figura, de asemenea, printre protagoniști, terminînd pe locul șase. Acum, la sfîrșitul unei noi ediții a întrecerii șahiste, care marchează începutul unui nou an de mari concursuri, Florin Gheorghiu luptă pentru obținerea celui mai bun rezultat din seria participărilor sale la Hastings. După opt runde, șahistul român se află în fruntea clasamentului, împărțind primele locuri cu puternicul tandem de mari meștrii sovietici Leonid Stein — Alexei Suetin. Să urăm succes campionului nostru!

RADU VOIA

M. CRISTIAN

„VITEAZUL” E LA DATORIE

În dotarea flotei gălățene și-a ocupat locul de citeva zile nava salvatoare „Viteazul” (spărgător de gheață). Alături de fratele mai mare „Voinicul”, ambele construite la șantierea navală din Oltenița, va avea pînă în primăvara anului viitor o misiune specială: salvarea navelor aflate în situație de avarie în timpul iernii din cauza furtunii și viscoalelor. Pe Dunăre echipajul acestei nave va asigura menținerea în condiții bune de navigație pe canale. Servind acestui scop, spărgătorul de gheață „Viteazul” e prevăzut cu pompe pentru evacuarea apei din vasele expuse avariei și alte instalații pentru stingerea incendiilor etc.

V. MOINEAGU

Aurel Axente, tinărul din fotografie, este prieten devotat al bibliotecii tehnice a uzinei. Pe fișa sa de cititor am găsit înscris pe anul trecut, 12 cărți legate de achizierea metalului. Elabora Axente vreun studiu? Nu. Motivul era mult mai simplu. Se înscrisese la concursul „Olimpiada meseriei” care cere să fii la

CORESPONDENȚII REGIONALI TRANSMIT

MAGAZINUL „CADOURI” N-ARE... CADOURI

Timișoara are vreo 4 magazine din care se pot cumpăra cadouri. „Bijuteria” în prima decadă a lui decembrie, comparativ cu decada corespunzătoare a lui noiembrie și-a depășit planul la vânzări cu 100 la sută. „Cadouri” (I), magazin „alăturat”, a intrat în stare de alertă.

Nu sînt cumpărători, măr-turisește îngrijorată responsabilă magazinului Dumitru Aneta, deși avem marfă. La o analiză atentă am ajuns împreună la concluzia că de fapt ceea ce ar putea fi un cadou adecvat momentului lipsește. Lipsesc bibelourile de porțelan, serviciile de sticlă pentru lichioruri iar acelea care există sînt procelea unei fantezii mediocre. Așadar, un magazin „Cadouri” fără cadouri specifice momentului. Explicabilă, deci, lipsa de cumpărători.

ION DANCEA

AUR ȘI ARGINT

Nu este o referire a unuia dintre nemuritoarele valuri ale lui Johan Strauss ci trofeul cucerit de regiunea Ploiești la concursul republican al celor mai bune soiuri de mere și de pere. În această întrecere pasionantă și... gustată, regiunea Ploiești a cucerit 9 medalia numai de aur și 11 de argint.

Cele mai multe „trofee de acest fel au revenit Stațiunii experimentale pomologice din Volnești, unde lucrează foarte mulți cercetători agropomicoli. Aceasta a cucerit 6 medalia de aur și 9 de argint. Cercetările făcute și aplicate aici au fost gustate cu mare plăcere de jurii prin expozite aduse la concurs.

ION TEOBARIDE

Din nou în jurul mantinei!

Foto: VIOREL RABA

• Astăzi pe patinoarul artificial din parcul „23 August” se desfășoară primele trei jocuri ale etapei a doua din cadrul campionatului republican de hochei pe gheață. Programul jocurilor este următorul: Agronomia-Tîrnava (ora 9); Steaua-Avîntul Gheorghiu (ora 17) și Avîntul Miercurea Ciuc-Petrolul Geologie (ora 19).

Să vedem ce s-a întîmplat cu campionatul pe echipe. După îndelungi dezbateri, acest campionat a fost sacrificat, cu bună știință, gîndindu-se o formă de desfășurare care să nu afecteze activitatea lotului național, a boxierilor frunțiși. (La fel s-a procedat și cu turneul celor patru, adică mai rău: acesta a fost desființat! Care erau avantajele turneului celor patru? În primul rînd, el constituia un criteriu sigur de edificare asupra formei unui mare număr de boxeri. În al doilea rînd, era un bun prilej de afirmare a tinerilor boxeri care, prin intermediul turneului, reușeau să încruciseze mînușile cu cei mai buni boxeri. În al treilea rînd, turneul era util antrenorilor lotului din două motive: 1. Puteau selecționa pe cei mai în formă boxeri, eliminîndu-se astfel, din materialul de drept în național și arbitrarul! 2. Aveam un număr mare de boxeri cu suficiente meciuri oficiale disputate și deci cu o formă sportivă acceptabilă. Prin intermediul meciurilor din loturile naționale au fost absolviți de participarea la campionat, la fel ca și echipele cluburilor Steaua și Dinamo, considerate — fapt unic, se pare, în istoria sportului! ... precu puternicele „Spartan” astfel, am avut recut cu vederea, că, acum cîțiva ani, o echipă din provincie — echipa craioveană — bine antrenată de D. Ciobotaru, s-a sinchisit prea puțin de valoarea echipelor Steaua și Dinamo, cucerind titlul de campionat.

Impresia de provizorat, de experiment, pe care a dilatatismul s-au accentuat pe măsură ce campionatul pe echipe se apropia de sfîrșit iar finala (București I — Dobrogea) a fost penibilă. Și pe plan financiar campionatul a constituit un eșec. În alți ani la întîlnirile din cadrul campionatului veneau mii de spectatori. Anul trecut chiar la finală nu se aflau în sală decît citeva sute de spectatori. Era normal, dacă ne gîndim că galele nu aveau „capete de așii”, că me-

spiritul de frondă. Ei nu sînt dispusi să mai dovedească această interesă de în trecut pentru descoperirea unor tineri boxeri talentați, nu mai muncesc cu aceeași dăruire de sine deosebite roadele activității lor, ei știu prea bine, vor fi înșușite de alți antrenori. Paralel, din lipsă de rezultate spectaculoase, prestigii care în cadrul cluburilor din care fac parte a scăzut, secțiile de box sînt tot mai puțin subvenționate, nebeneficiind de condiții optime de pregătire, de

ționale și internațională a juniorilor. Gălele sustinute de juniori trebuie să intre în tradiție, trebuie larg și eficient popularizate. S-ar putea, spre exemplu, organiza o întrecere anuală pe echipe, între reprezentativele unor orașe (Brăila, Galați, București, Constanța, Timișoara, Cluj, Galați) la care să participe, purtînd titlatura clubului, și echipele de juniori Steaua și Dinamo. Desigur, se pot găsi și alte soluții. Nu rămîne decît să existe interes, acest interes al de necesar sportului cu mînuși.

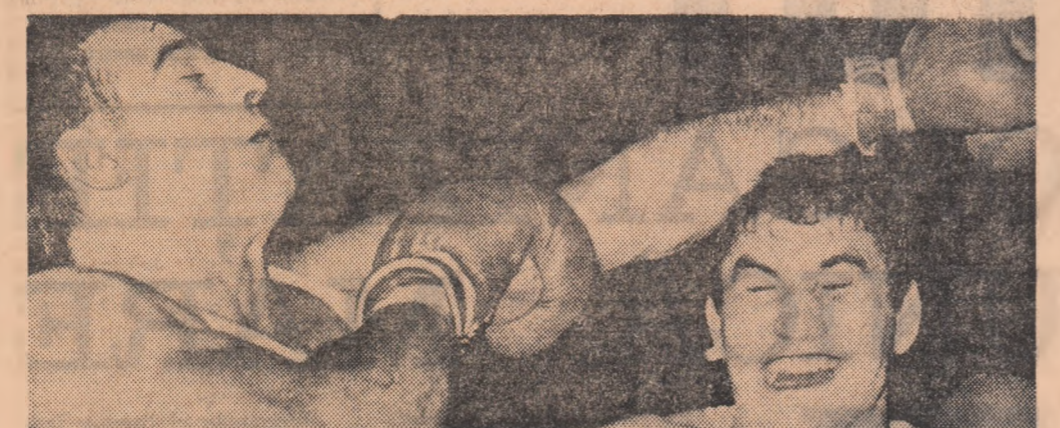
EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ

Săliile Muzeului de artă a Republicii Socialiste România găzduiesc zilele acestea o interesantă expoziție de grafică, cu caracter omagial la care participă alți nume consacrate ale artelor noastre plastice. Cîți și dinși artiști de talent, afirmati în ultimii ani. Deși expoziția vizează evocarea, cel mai adesea simbolic, ca în gravurile Marcelor Cordescu („Regalitate”, „30 Decembrie 1947”), sau în cele ale lui Victor Ilobanu Rusu („Omagiu Republicii”), co-virșitorului eveniment al proclamării Republicii, ea realizează de fapt prin varietatea tematicii o amplă panoramă a frumătăților sociale care au precedat acest act, transformările structurale care i-au urmat, în toate straturile conștiinței și activității umane. Întîlnim astfel în expoziție desene care încordează și luptă, atmosfera înaltă de încredere în progres științific și industrializare care transformă peisajul, oamenii, viziunea. Geometria științifică a construcțiilor, a schelelor, barajelor, funicularilor, îmbracă de la creatorul sensului noi, nuanțate, variate, vădînd faptul că transformările antrenate și alte zone deosebite ale concurenței verticale, ilustrativ. În gravurile Angelier Balogh („Stîpînii șantierei”), „La Porțile de Fier”, dominantă și atmosfera de entuziasm reținut și grav, dezvoltat într-o viziune de monumentală verticalitate, la Adrian Pooleanu, sensibil colorist peisajului industrial („Aglomerarea Nr. 10”) îmbracă delicatețea și vibrația rezonantă vegetală, în timp ce la Dan Dumitrescu („Cele două cetăți Risnov”, „Barajul”) imaginea par menhire, voit dilatate, în căutarea unor

SALUTUL LEGENDEI ÎN SEMNĂRI

Nu mai era nimic de făcut. O renunțare însă ar fi însemnat închiderea abatajului. Și atunci, după îndelungi frîntămînturi — și în muncă frîntămîntul nu a loc în jurul unui birou cu castel de cafele în față — cineva a făcut o propunere să se bată o nișă la sutul zărilor. Nișa avea să ducă la formarea celei de a doua etaj de acces spre filon.

CUNOAȘTEȚI ACEASTĂ FAȚĂ A

BOXULUI ? (II)

clirurile erau departe de a prezenta garanția spectacolului, a unor întîlniri echilibrate, de valoare ridicată... Ratarea campionatului a coincis neapărat dar adevărat, cu un alt aspect: lesirea aproape totală din circuitul activității pugilistice interne de anvergură a unor orașe cu vechi tradiții cum sînt Craiova, Cîmpulung Muscel, Galați, Reșița, Timișoara etc. Participarea lor la campionat a fost doar figurativă. Secuțiile, de ani de zile, de cele mai valoroase elemente, secțiile de box ale cluburilor din orașele amintite trăiesc momente dificile care, în unele cazuri, pun sub semnul întrebării însăși existența lor în continuare. Antrenorii din provincie au muncit mult pentru depistarea elementelor tinere, talentate și pentru afirmarea lor, dar, an de an, elevii lor au lăsat drumul Bucureștilor către cluburile Dinamo sau Steaua. Situația nu putea să persiste la infinit. Secțiile de box din provincie au rămas descoperite pentru că, este parastit: un boxer de talent se crește greu, sînt necesare luni și ani de muncă, răbdare și abilitate. Și, se pare, izvoarele au secat! În plus, în activitatea antrenorilor din provincie au apărut inerta, lipsa de interes, dezorientarea, dezamăgirea și chiar, moșnit,

săli modern utilizate, de echipamente corespunzător. Dar să vedem ce se întîmplă cu boxerii din provincie care sînt loturi de cluburile Steaua și Dinamo... O parte dintre ei, cei mai puțini — se adaptează bine, nefiind de calități nativ deosebite, reușesc să se afirme. Ceilalți, cei mai mulți, nu reușesc să se adapteze, — noii antrenori necunoscîndu-le caracteristicile psihofizice — și ei căpăd, vînd-nevînd, rolul de neînviat, de sparing-partener, adică devin, într-un fel, niște saci de pîne de antrenament. Susțin din ce în ce mai puține meciuri, își pierd, treptat, forma sportivă și alunece, încet, dar sigur, pe toboganul ratării. Ignoranța ei își înecă amarul în alcool, gustă din „tentacilei” Capitalei și, după doi sau trei ani, se reintorc în orașele natale unde, ocazional, mai susțin două, trei meciuri, sau chiar mai multe, dar fără a mai avea puțină să cocheteze cu performanța. Iată, așadar, cum este frînată, conștient, cu aprobări și acte legale, evoluția unor tineri boxeri talentați. De ce au nevoie antrenorii cluburilor Dinamo și Steaua de boxerii din provincie? Nu sînt ei în stare să crească proprii boxeri? Pare surprinzător dar cluburile Steaua și Dinamo au secții pu-

JUNIORI ȘI CĂPTE CINE TREBUIE CONCENTRATE EFORTURILE!

Am ajuns astfel la problema juniorilor. Deși încă numeroși, activitatea competițională internă a juniorilor lasă de dorit. Ei, practic, nu participă decît la campionatul individual. Atunci se agită spiritele, atunci antrenorii se pun în mișcare însă fără suficient interes. În restul anului, juniorii se antrenază... Întîlnirile lor internaționale sînt foarte rare — ceea ce ni se pare inadmisibil! — și mai ales pentru juniori nu se găsesc cele mai potrivite mijloace de stimulare în practicarea boxului. Mulți renunță. Cei care supraviețuiesc, își fac loc, desul de greu, în primele echipe ale cluburilor la care activează. În redarea boxului nostru — sport care poate și trebuie să ne aducă satisfacții și mai mari pe plan internațional! — și de grija pentru creșterea și afirmarea juniorilor trebuie pornit. Ceea ce afirmăm, bineînțeles, nu constituie o descoperire personală și aceste lucruri sînt bine cunoscute, dar... ignorate. De ce? Conducerea federației române de box are datoria să pregătească un plan de măsuri concrete privind activitatea compe-

Cele citeva probleme discutate nu epuizează, desigur, tot ce se poate spune despre această a doua față a boxului românesc. Am mai putea adăuga și alte aspecte: infiltrarea în diriguirea treburilor boxului a unor carieristi și pseudo-specialiști, pregătirea, cinștea și competența arbitrilor, creditul prea mare acordat unor antrenori bucureșteni în detrimentul antrenorilor din provincie (unii dintre ei extrem de pricepuți, dar care nu au acces la pregătirea loturilor, deși și-au dovedit, ani întregi, calitățile pedagogice și de specialitate), slaba propagandă făcută sportului cu mînuși, numărul înfîm de întîlniri internaționale intercluburi etc. etc.

TEODOR POGOCEANU

CEA DE-A 750-A INSTALAȚIE DE FORAJ 4LD-150

La Uzinele „1 Mai” din Ploiești a fost asamblată cea de-a 750-a instalație de foraj 4 LD-150, realizată după proiecte românești. Utilajele de înaltă tehnologie, ca și asimilarea celor mai noi tehnologii de fabricație, au permis constructorilor să realizeze o instalație cu caracteristici superioare. Performanțele ei sînt astăzi cunoscute în zeci

de țări din Europa, Asia, Africa și America. Prevăzută cu 4 motoare de mare forță, 4 LD-150 poate foraj pînă la 8 500 metri adîncime, în condiții diferite de șantier și climă. Mecanismele manevrate de la un pupitrul de comandă asigură o viteză sportivă de lucru și o mare siguranță în foraj.

Complexul de fabricare a betoanelor de pe șantierea Hidroenergetică de la Porțile de Fier

ION BELDEANU

Ce ne oferă nou „ELECTRONICA” în 1968?

Interesul cititorilor pentru produsele Uzinei „Electronica” este ușor de anticipat. Aici se realizează, într-o gamă foarte variată, „cutiile cu minuni” — aparate de radio și televizoare.

Ce ne oferă nou „Electronica” în 1968? Pentru a răspunde la această întrebare, ne-am adresat ing.

(Agerpres)

EXPOZIȚIA „20 de ani de la proclamarea Republicii”

organizată de Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, în sălile din Bulevardul 1 Mai, este deschisă după următorul program:

marți 10—14; 16—20; miercuri 16—20; joi 10—14; 16—20; vineri 16—20; sâmbătă 10—14; duminică 8—20; luni închis.

Numirea ambasadorului Republicii Socialiste România în Siria

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Vasile Pogăceanu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Arabă Siriană.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Crucea Roșie a Republicii Socialiste România a adresat Semneli Roșii algeriene o telegramă prin care își exprimă compasiunea față de pagubele umane și materiale provocate în estul Algeriei de ploile torențiale din ultima vreme.

Crucea Roșie română a acordat prin Semiluna Roșie algeriană un ajutor pentru sinistrați, constând din medicamente, alimente și pătură.

★ Ansamblu popular mongol, care începând de la 25 decembrie a început un turneu prin mai multe orașe din țara noastră, a prezentat vineri seara primul spectacol în Capitală.

În sala Uniunii Generale a Sindicatelor, artiștii oaspeți sub conducerea lui G. Tzerendorj, maestrul merit al artei, au interpretat cântece și dansuri reprezentative pentru folclorul mongol, acompaniindu-se de instrumente specifice populare.

Spectacolul s-a bucurat de succes. Artiștii mongoli le-au fost oferite flori din partea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

(Agerpres)

Rafinăria Ploiești. Anul trecut a intrat în funcțiune o instalație de distilație atmosferică și în vid cu o capacitate de 2000 tone zilnic, care produce uleiuri spectabile. În fotografie: vedere parțială a instalației

Foto: Agerpres

CÎND EDUCATORII SE CEARTĂ

(Urmare din pag. 1)

lele deranjează profesorii intrînd peste ei în timpul orelor, mai și dorm noaptea în clase. Dacă nu crezi întrebă-l pe îngrijitorul școlii care scoate porcii dimineața, să aerisească locul. Și asta nu de azi, de ieri, ci de atîta timp. Nu pot să înțeleg de ce nu s-au luat pînă acum nici un fel de măsuri.

Părinții și sîtenii ne-au povestit ore în sir fapte reprobabile pe care, zi de zi, le-au făcut unele cadre didactice. S-ar putea umple pagini întregi cu cele istorisite. Beții, bătăi, folosirea dubioasă a unor fonduri obținute prin munca elevilor prestată pe diferite loturi agricole, abateri grave de la normele de conviețuire socială.

S-au făcut numeroase reclamații, ne-a confirmat tovarășul Jugan Pavel, secretarul organizației de bază a P.C.R. a Sfatului popular din comună. Oamenii n-au mai putut suporta. Prea multă porcărie au făcut acești doi dascăli. Beții și bătăi fără număr, iar copiii, nu știu nici tabla înmulțirii. Toate sesizările au rămas fără nici un ecou. S-ar părea că organele de resort n-au vrut să audă toate acestea și să ia măsurile care se impuneau. Altfel, nu se poate explica.

Parcă-i un făcut, ne-a întrerupt tovarășul I. Sonda, secretarul Sfatului popular din comună, nici un profesor bun nu rămîne în satul nostru, iar orice reclamație care s-a făcut n-a avut nici un rezultat. Toate s-au lăsat pe un zid de lemn. Pe Stan, om slab, directorul l-a luat cu el la băut, ca și pe profesorul Emilian Moise (mutat în prezent director la o școală într-un sat vecin).

Nu trebuie să vă mirați, a replicat Romulus Jurca, eu m-am și judecat cu învățătoarea Maria Mezinca cînd mi-a bătut două fete. La început m-a amenințat și calomniat, dar n-am cedat. Pînă la urmă judecata mi-a dat dreptate și învățătoarea a fost condamnată să plătească o amendă și spezele de judecată. Să știți că tovarășul Sonda avea dreptate: nici un profesor bun nu rămîne în comuna noastră, nu se pot împăca cu atmosfera de la școală, cu directorul. Pe fiecare profesor nou venit în școală nu-l lasă în pace. Anul acesta ne-a venit o nouă profesoară, Aneta Știr. Întrebați-o cum a primit-o?

Am stat de vorbă cu Aneta Știr, noua profesoară și cu alte cadre didactice. Toți ne-au vorbit despre orele nu-

meroașe suplimentare pe care le fac în locul celor plecați la Lugoj sau ocupați cu alte treburi personale, despre tensiunea neplăcută din școală, etc. Trei cadre didactice ne-au spus că la sfîrșitul lunii octombrie nu-și primiseră încă salariul pe luna septembrie. Ba chiar, Aneta Știr, noua profesoară, ne relatează faptul că acum trebuie să ceară bani de la părinți pentru a avea ce mîncă.

Mai tîrziu am aflat cum s-a întimplat. De obicei vine cineva, prieten cu directorul și cere de la acesta sau de la soția lui o sumă de bani. Aceștia, oameni „cumsecade”, îi dau banii din salariile celorlalți cadre didactice. Cînd vin ultimii profesori să-și ridice salariile află nu fără mirare că:

— Ați ajuns prea tîrziu, banii s-au terminat.

La salariul următor sau altă dată cel în drept își primește salariul. Mai bine mai tîrziu decît niciodată. (Cine o fi semînd în ștatele de salariu pentru încasarea banilor?).

Seara, cînd stăteam de vorbă cu un grup de sîteni, învățătoarea Maria Mezinca a dat buzna peste noi supărată că nu am stat de vorbă împreună. Învățătoarea îmi reproșează faptul că spre deosebire de alți tovarăși veniți în sat pentru a cerceta diferitele sesizări nu am discutat mai întîi cu ea sau cu soțul ei. Aceasta mai ales că cei doi sîteni erau niște oameni culti. Astăzi, cînd numărul oamenilor cu carte a satului crește necontenit și fiecare om își lărgeste mereu orizontul, o astfel de mentalitate la un cadru didactic ne-a mirat. Mirarea noastră a crescut și mai mult cînd în focul discuției am ascultat o pledoarie despre metodele pedagogice pe care învățătoarea le folosea în educarea copiilor.

Am auzit că ați întrebât și dacă se bat copiii la școală.

— Da. Ascultînd afirmațiile unor părinți am vrut să aflăm adevărul.

— Adevărul? Ce adevăr tovarășe? Dumneata vrei să mă înveți pe mine cum să mă port cu copiii? Pe mine care sînt de mai mult de 10 ani în învățămînt? Dacă n-ai știut încă acum: copilul care nu este bătut nu învață carte. Asta este o metodă verificată de mine. Iar pentru judecata aia veche am plătit amendă. Am fost și reabilitat. De fapt atunci n-am vrut să vorbesc cu oamenii mei de la tribunal sau procuratură că se aranja totul încă de atunci.

A doua zi, la Spitalul înființat din Lugoj, unde era in-

ternat de aproape trei săptămîni, profesorul Gheorghe Mezinca ne spunea:

— De ce m-a tăiat Stan nu știu și nici el nu știe, poate era supărat. Despre restul oamenilor din sat, nimic nu este adevărat. Ei, cei cu care ați vorbit, sînt niște hoți. Fură cu toții din avuții obțese, de la C.A.P. Eu, ca director al școlii, director al cîmînului cultural și vicepreședinte al Sfatului popular comunal, am vrut să fac ordine în sat. Atunci toți au vrut să scape de mine și m-au reclamat. Asta-tot. Altfel ce v-aș mai putea spune...

În fața unor astfel de idet contradicții am căutat să aflăm care este adevărul și ne-am adresat tovarășului Gavrilă Mureșan, vicepreședinte al Sfatului popular rațional.

— Problema cadrelor didactice din Sacoșul Mare o cunosc foarte bine deoarece m-am ocupat de rezolvarea tuturor reclamațiilor făcute. Toate au pornit de la faptul că profesorii din Sacoșul Mare s-au compromis barbar în fața oamenilor prin faptele lor. S-au îmbătat de multe ori dîndu-se în spectacol. Chiar și ultima bătăie a pornit tot de la beție, deoarece amîndoi lăuseră zdrăvan în ziua respectivă. Acum toate se vor termina, pe Stan îl mutăm în altă comună.

Învățătorul Florian Stan va fi mutat sau nu în altă comună, problemele trebuie însă lămurite. Cu o seară înainte învățătoarea Maria Mezinca ne spunea:

— Am auzit că vreți să scrieți despre noi! Probabil că nu mai aveți ce să mai scrieți în ziare. Mai bine v-ați vedea de treabă, căcîl altfel o să mergem la raion, la regiune și chiar la București dacă e nevoie și n-o să vă fie bine...

Obraznicia doamnei Mezinca întrece, deci, orice limită. Întrebarea este cum de-și permite ea să aibă astfel de atitudini? Răspunsul nu poate fi găsit decît în toleranța cu care au fost privite de către organele raionale, regionale, aceste grave abateri. Numai un asemenea teren de îngăduință devenită ilegalitate prin mascarea disciplinilor profesionale, acești oameni decăzuți moralmente își pot permite a sconta victorie „intervențiilor” lor. Cit despre afirmațiile privind delapidările celorlalți din cooperativă, organele în drept vor trebui să verifice cu amănunțime lucrurile. Plaga se pare că trece de cerdacul școlii.

Săptămîna viitoare pe ecrane

CORIGENȚA DOMNULUI PROFESOR

O comedie satirică cu:

MARCEL ANGELESCU
ALEXANDRU GIUGARU
GRIGORE VASILIU-BIRLIC
DEM. BĂDULESCU
PIU CALINESCU

Regia: HARALAMBIE BORȘ după un scenariu de ION D. SIRBU.

in alte roluri: ION MANU, SILVIA FULDA

VIRTUOZITATEA PASIUNII

Pe cuprînsul raioului Albaluța, satul Pețelca, este renumit pentru bogăția și frumusețea dansurilor sale, pentru exuberanța și virtuozitatea cu care localnicii le interpretează. Tineri și vîrstnici se string dimineața la horă-n sat și joacă pînă-n amurg, fiecare căutînd să atragă admirația celorlalți, să execute figurile cele mai complicate și dificile.

Pețelca este, începînd din 1950, și sediul uneia dintre cele mai viguroase formații de dansuri din regiune. Dansatorii de aici au luat parte la toate cele opt ediții ale concursului republican dintre formațiile artistice de amatori cucerînd cîteva distincții importante, au fost solii dansului hunedorean la Festivalul tineretului de la București, în urma cărora au primit invitația de a face un turneu în Polonia, iar în cadrul „Dialogului la distanță” au reprezentat regiunea Hunedoara în confruntarea cu regiunea Cluj. După cum se vede, o hogașă carte de vizită care își trezește imediat dorința de a-i cunoaște pe entuziaștii artiști amatori de aici.

Intr-una din seri m-am dus

la Pețelca. O mulțime de oameni — copii de școală, părinți lor, tineri, bătrîni cu funigii în pleo — asistau la cîmînul cultural la repetițiile formației lor de dansuri. După cum am aflat mai tîrziu, situația se repetă în toate seriile de țară și atunci cînd formația nu este angrenată în vreun concurs. Zeci de tineri și vîrstnici se string la cîmînul cultural și învață mișcărilor „Haidului”. În el evoluează 30 de dansatori (amatori sînt cu mult mai mulți): 10 bărbați și 20 de femei. O curiozitate: 20 dintre interpreți sînt perechi atît pe scenă cît și... în viață: soț și soție. Ba mai mult.

Domșa Isidor dansează alături de soția sa Ana și de ficea sa Sofia, elevă în clasa a XI-a la liceul din Teiuș; Nicolae Popu se întoarce în dans cu fratele său Iacob, însoțit, amîndoi, de neceste.

Am părăsit satul după miezul nopții cînd luminile din case au început să fie sugrumate una cite una... În suflet ne-a rămas încă adînc încrustată dorința de afirmare a acestor tineri și vîrstnici care închină dansului o bună parte din timpul lor liber, entuziasmul și gîndul lor curat de a duce mai departe faima artei lor.

AL. BĂLGRADEAN

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

PITICULUI CLIP (ora 10,00 și 17,00). La Casa de cultură a raionului „1 Mai”: VĂJIIȚORUL DIN OZ (ora 10,00).

1—7 ianuarie 1968

UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

ESCROC FĂRĂ VOIE rulează la Luceașfărul (orele 8,30; 10,30; 12,45; 15; 17; 19,15; 21,30). București (orele 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18,45; 21).

CIND TU NU ESTI rulează la Luceașfărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45).

O SUTĂ UNU DALMATIENI rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Miocrita (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Modern (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

REGINA DE ZĂPADĂ rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

REÎNTOARCEREA LUI SURCOUF rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

FRĂȚII KARAZAMOV (ora 19,00). Teatrul „Ion Creangă”:

TOATE PINZELE SUS (ora 9,30). CORIGENȚA LA DRĂGOSTE (ora 16,00). Teatrul „Tăndărică”: HARMAROCUL

Arta (orele 9—16 în continuare 18,15; 20,30).

MANUELA rulează la Lumina (orele 9,30; 11,15; 13,30; 15,30; 18,15; 20,30).

PROGRAM PENTRU COPII — dimineața

rulează la Dolina (orele 9—11) și TREIZECI DE ANI DE VESELIE (orele 12; 14; 16; 18,15; 20,30).

LOANA rulează la Union (orele 15,30; 20,30, ora 18 — desene animate); Duminică ora 10, Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

UN TAXI PENTRU TOBRUK rulează la Giulești (orele 10; 15,30; 18; 20,30).

JOCURI NESCHIMBATE rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21). Excelsior (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Aurora (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30).

CONTELE BOBBY. SPAIMA VESTULUI SĂLBATIC rulează la Înfrățirea (orele 14; 16; 18; 20 — luni, marți, sîmbătă, duminică). Drumul sării (orele 15; 17,30; 20, duminică ora 11). Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).

ALO, JAPONIA! rulează la Timpurii Noi (orele 9—21).

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE rulează la Buzestii (orele 15,30; 18; 20,30).

ZECI NEGRİ MITITEI rulează la Crîngasi (orele 15,30; 18; 20,15 De la 4 ianuarie RĂZBUNĂTORII, (orele

15,30; 18; 20,15), Cosmos (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). De la 4 ianuarie PANĂN LA TULIPE (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

REPUBLICA SKID rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MARTIN SOLDAT rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9—16 în continuare: 18,15; 20,30, Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MARELE RESTAURANT rulează la Mosilor (orele 15,30; 18; 20,30).

CEBUL ÎNCEPE LA ETAJUL III rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30 — 2 și 7 ianuarie matineu ora 11). Lira (orele 16; 18; 20).

AL SAPTELEA CONTINENT rulează la Dacia (orele 8—21 în continuare), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

DRAGOSTEA UNEI BLONDE rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

PROFESORUL DISTRAT rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

O FATA FERICITĂ rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30, duminică ora 11). Popular (orele 15; 17; 19; 21).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD rulează la Vîltorul (orele 15,30; 18; 20,30). De la 4 ianuarie ZECI NEGRİ MITITEI (orele 15,30; 18; 20,30).

SPARTACUS rulează la Colentina (orele 15; 18,30, duminică ora 9,30).

OCULUI rulează la Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

ZOSIA rulează la Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CINE VA DESCHIDE USA? rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30, Duminică ora 10,30).

13,55 — Concursul internațional de sărituri cu schiurile. Transmisiune de la Innsbruck (Austria). 18,00 — Pentru noi, femeile. 18,30 — Pentru copii: Filmul de păpuși „Schiurile fermecate”. 18,45 — Poveste de vacanță — reportaj filmat. 18,55 — Flori de gheață — Transmisiune de la patinoarul Floreasca. 20,00 — Tele-enciclopedia. 21,00 — Foileton umoristic „Tanța și Costel” de Ion Băieșu. 21,15 — Filmul de varietăți „Vis de iarnă”. 21,45 — Film serial Evadatul 22,35 — „Albă ca zăpada și cele 7... interprete. Emisiune muzical-distractivă. 23,05 — Telegurnal de noapte.

ORAȘ AL FILMULUI

(Urmare din pag. 1)

mentul e un sofism. Tocmai fiindcă era mai mult aparat decât îl trebuie, firesc ca pe acesta să-l mai împartă și cu alții.

Am avea deci două citadelle deosebite. Buftea, cu sistemul ei de „andante cantabile”, și studiul 20 de alegerea suverană liberă a interpretelor și desfășurarea lefegismului și mai ales, cu participarea întregii bresle scriitoricești, nu ca astăzi, doar a scenariștilor principali, titulari, și a co-scenariștilor-asistenți — principal-adjunși. Filmul e o artă colectivă. Cu atît mai original personală, cu cît e mai colectivă. Un film este poezia unei idei povestite de 20, 30, 40 de ori mereu alfel, în scurte scene, fiecare îmbrăcat în altă ambianță morală, în alt decor geografic sau social, în alte circumstanțe spirituale. Aceste 30—40 de „unități de frumusețe” se pot cere întregii bresle scriitoricești. Se va aminti tema și i se va explica elocvent frumusețea, nouitatea, dramatismul, fecunditatea. Scriitorii noștri, toți cîți există, vor participa, ca la un concurs, la aceste compuneri de scenete axate toate pe a-

ceseși temă. Ei vor avea puțință, prin bibliotecile publice să afle ce scheciuri de acest fel au fost deja propuse, ca să se inspire sau ca să nu repete. Maria firma cinematografice cumpărau cu bucată aceste sugestii de detahu care, adunate, dădeau o magnifică unitate temeinică filmului. Va fi o metodă de creație de maximă spontaneitate, dar și de maxim control public, la dispoziția ultimului cetățean. Se va pune sfîrșit necazurilor comisiilor de scenarii, așa cum o mulțime de scenariști refuzați mi le-au ardat plîngînd. Poate că scenariile lor nu erau faimoase. Dar rezoluțiile de respingere întreceau orice închipuire în materie de numai spun ce.

Ar fi multe de adăugat. Dar esențialul e că se creează un al doilea oraș al filmului, un al doilea Buftewood, un al doilea stil de gîndire și acțiune cinematografică. Din coliziunea lor, din emulația lor, se va vedea care are dreptate; și se va vedea (cred eu) că amîndouă pot avea dreptate, o dreptate egal de (cum să zic?) viitoare...

UN CORN DE FLACĂRĂ

(Urmare din pag. 1)

peră și dezvelește, ca o uriașă cortină, răstîmpuri de o secundă-două, aspru peretele nîcîl-ai pădurii, ca niște cofori stîncile, turle gigantice parcă, în cristalizări de lumină și patos. Zveltele alunecă de coloane în aer, caritate cu umerii seara întorși către norii de răsărit, se cor face tot la Buftea. Dar studiul 2, oricare tar fi orașul, trebuie totuși bine echipat cu aparate.

La toate acestea Buftea va răspunde: instalațiile noastre, desigur admirabile, au o capacitate de producție cu mult mai mare decît numărul de filme pe care ne dă mina să le facem. Mai că ar fi absurd să mai adăugăm un al doilea studio cînd și cel existent are de lucru mai puțin decît ar putea lucra. Argu-

aurit toate acestea nu bănuiește poate ce dar de împinșare rotundă poate să însemne flacăra aceasta în podgorii, cornul ei lung subcarnic aici ca un semn; cîi reverberație-n ea și ce sentiment al culesului poartă, de ce aproape toate cîntecele bătrînești din podgorie încep cu frunză verde și concăuț mai toate sî vorbească despre un foc și cu foc despre dragoste, de ce multe din metaforele populare aici au imprumutat nu numai limpezimea focului dar și termenul ca atare, nuanșîndu-l. Cu o frecvență rar înfîlîțită, ca apare în zilele ultime ale lui octombrie, luna în toi a culesului, pe care îl aniversază și îl prelungește tulburare farmecul pînă în simțuri; flacăra, ea, care stîrșește din ascunziși și viețile, scutură frunza de via-n viroage, și rugînește-n poiene moale ca un fulg. Ceer ea e explicită și mișcă puterice, o naste-n podgorie și mal frumos. Soarele în amurg se retrage dincolo de muchea înaltă a dealului, peste păduri. În jos. Dar aici începe să se înfiripe austrul și încearcă molcom primele-aruncări de lance peste păduri; îndoale vîrtul arboretului și acținea dezvelce în soapă soarele, luminînd în întunecimea caldă de dincoace, pentru o clipă, saatele spre înclîntarea dintodeacean a oamenilor, spre uitarea și fîpătul de bucurie ale copiilor, seara cînd se întore de la școală. Îndoale austrul de-oculo vîrturile galbene ale copacilor și lasă loc soarelui, ca prînz-n ocheari, de-asupra, să se uite în urmă rășare flacăra aceea și apune iarăși cornul ei lung subcarnic, și se luminează pe culme spalliere, se întetește în vîroage moale, tonnăi care înnmurgesc de peste dealuri stelele și în aceste ritmice iluminări, văzuți din cîmpuri, podgorienii cu cașele lor cu prîșpe și cerdacuri de plumb, par sfîșii lingă nîramide talnice, de pază lingă cer.

de peste hotare

Demonstrație la Geneva pentru pace în Vietnam

„Războiul comenzilor“

La sediul C.E.E. de la Bruxelles și la fastuosul restaurant al hotelului „Amigo“ unde se desfășoară obiceiul agapei înaltor funcționari ai Executivului Pieței comune, optimismul nu este actualmente la modă. 1968 a început sub imperiul multor semne de întrebare, în umbra vetoului francez asupra negocierilor legate de aderarea britanică.

Prima semn de întrebare se referă la apropiata sesiune ministerială. Ce se va întâmpla? Vor repeta reprezentanții Beneluxului (susținătorii cei mai activi ai primirii Angliei în C.E.E.) practica „boicotului tăcerii“ care a blocat ultimele două ședințe ale precedentei sesiuni? Chestiunea e de proporții, fiindcă agenda comunitară este în acest an mai încărcată ca oricând și problemele de rezolvat, dintre cele mai importante pentru evoluția C.E.E. E suficient să amintim definirea finanțării Pieței comune agricole, reînnoirea asocierii fostelor coloniilor franceze, cooperarea științifică și tehnologică. Unii observatori relevă că o asemenea agendă permite, teoretic, presiuni asupra Parisului, interesat în cel mai înalt grad în avantajele prelevărilor financiare ale Pieței comune agricole și în reînnoirea acordurilor de care beneficiază în prezent vechile posesiuni franceze din Africa. Cei mai mulți comentatori din capitalele „celor șase“ opinează însă că agenda de înfruntat e prea importantă, că o stagnare a C.E.E. n-ar avantaja pe nici unul din parteneri și că, în consecință, așa cum remarca la Bonn purtătorul de cuvânt al guvernului vest-german „nu sînt de așteptat drame și crize“.

Ceea ce nu înseamnă însă că tensiunea și încordările ar fi excluse. Un indiciu edificator în acest sens ni-l oferă la acest început de an ceea ce presa belgiană denumesc „războiul comenzilor“ și presa franceză „micile represalii belgiene“.

În februarie 1967 Belgia și-a manifestat interesul pentru achiziționarea unui număr de 106 bombardiere de vânătoare franceze „Mirage III“ pentru a înlocui actualele aparate americane „Starfighter“ și „Thunderstreak“ din dotarea aviației belgiene. Tratatul vizând importanța comandă în valoare de 600 milioane franci s-a prelungeț în tot cursul anului trecut. Acum, ministrul de externe belgian Harmel a întrerupt brusc aceste tratative. La Bruxelles s-a lăsat să se înțeleagă că vor fi achiziționate avioane americane de tip „Northrop“ (deși sînt mai scumpe decît „Mirage III“ și cu toate că Parisul se oferise să plătească în industria belgiană comenzi acoperind 70 la sută din valoarea achiziției de avioane).

În același timp, în capitala belgiană s-au anunțat două opțiuni de tendință similare.

PRIMA: a fost respinsă oferta franceză de livrare a 300 de tancuri „AMX-30“, în valoare de 350 milioane franci, optinduse pentru achiziționarea a 334 tancuri vest-germane „Leopard“.

A DOUA: s-a hotărît adoptarea sistemului de televiziune în culori vest-german P.A.L., respingîndu-se sistemul francez S.E.C.A.M. (deși în mod normal, Parisul ar fi avut aici cele mai mari șanse dat fiind că jumătate din populația Belgiei, de limbă franceză, poate recepționa direct, fără translație, programul francez în culori).

Evident „războiul comenzilor“ trebuie privit în limitele și semnificația lui reală. Acest episod vine însă să ateste că înfruntările de poziții în chestiunea aderării Britaniei, înfruntări care reflectă ciocniri de interese în sine „celor șase“, creează noi surse de încordare în Piața comună.

EM. RUCAR

CINE ESTE DOCTORUL „L“?

● Misterioasa dispariție de la Donna Ema ● Descoperirile poliției braziliene

În statul Santa Catarina, din sudul Braziliei, s-a înregistrat, în primele zile ale anului, o dispariție misterioasă: un medic, specialist dermatolog cu faimă din regiune, a dispărut din localitatea Donna Ema.

Această dispariție a provocat senzație în rândurile populației, deoarece doctorul „L“, — cum era cunoscut — avuse de ani de zile o comportare mai mult decît binevoitoare. Acestor regrete li s-au adăugat însă și inevitabilele cercetări ale poliției, care nu a izbutit încă să dezlege misterul, dar înaintea pe o pistă capabilă să producă senzație în întreaga lume: este oare doctorul „L“ una și aceeași persoană cu călăul din lagărele naziste, medicul Mengele?

Confruntarea fotografiilor găsite în casa izolată, unde trăia la Donna Ema, cu cele puse în circulație pentru urmărirea criminalului de război indică existența unui strabomnism și a unei conformații dentare asemănătoare. Poliția braziliană deține însă și date suplimentare, ținînd

tru tratamentul bolilor de piele“, ceea ce presupune că pe lângă atitudinea caritabilă pentru bolnavii din regiune, aceste medicamente au fost folosite pentru deghizarea propriei și, eventual, și a altor criminali de război. De asemenea, în casă s-a găsit un pian vechi, de proveniență germană și mai multe cărți în limba germană. Ingritua germană, se numește Natalia Klein, și a declarat polițiștilor brazilieni că în timpul celui de-al doilea război mondial a lucrat la Institutul „Herman Goering“ și în lagărul de concentrare de la Belsen. Ea a deținut jurământul mării care nu l-a înținit în viața ei nici pe Martin Bormann, nici pe doctorul Mengele, și urmează acum să se stabilească dacă a mintit sau nu. După cum este plauzibil ca nici ea să nu fi știut în slujba ei a fost, prin fața dispariției doctorului „L“.

Z. F.

„Există posibilitatea de a se ajunge la masa tratativelor“

— DECLARĂ ROBERT KENNEDY

Luînd cuvîntul la o reuniune care a avut loc în San Francisco, senatorul Robert Kennedy a declarat că Statele Unite trebuie să înceteze bombardamentele asupra R.D. Vietnam și să întreprindă măsuri pentru negocierea conflictului din Vietnam. Există posibilitatea de a se ajunge la masa tratativelor, a menționat el. Senatorul a declarat apoi că Statele Unite au obligația morală de a întreprinde orice pas posibil pentru a pune capăt războiului din Vietnam.

Secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk, a reafirmat în cadrul primei sale conferințe de presă din acest an poziția cunoscută a guvernului american privind faptul că S.U.A. nu vor înceta bombardamentele asupra Vietnamului de nord, pînă cînd R.D. Vietnam nu va accepta condițiile puse anterior de președintele Johnson.

Secretarul de stat a declarat că ambasadorul american în India, Chester Bowles, a primit din partea președintelui Johnson instrucțiuni să plece în Cambodgia pentru a discuta cu prințul Norodom Sianuk probleme privind independența, neutralitatea și integritatea teritorială a Cambodgiei.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA 5 (Agerpres). — Agenția C.T.K. transmite: Într-o sesiune de lucru a avut loc plenara Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia, în cadrul căreia s-a continuat analiza problemelor, a căror dezbateră a început în plenara din decembrie. În conformitate cu concluziile celui de-al XIII-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia și cu tezele „Cu privire la situația și rolul partidului în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre socialiste“, adoptate de plenara din octombrie, Comitetul Central a analizat problemele principale ale rolului conducător al partidului, ridicarea caracterului activ și eficient al muncii de partid.

Comitetul Central a subliniat că principalul conținut al politicii actuale a partidului trebuie să fie unirea întregului popor cehoslovac, în scopul asigurării dezvoltării viitoare a societății socialiste.

Comitetul Central a analizat situația actuală din partid și a arătat lipsurile existente în metodele și stilul de muncă din sinul conducerii de partid și în aplicarea concretă a principiului centralismului democratic și a democrației interne de partid.

Pe marginea acestor probleme au avut loc dezbateri largi, la care au participat marea majoritate a membrilor și membrilor supleanți ai C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Plenara C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, pe baza cererii tovarășului Antonin Novotny — președintele al Republicii Socialiste Cehoslovace — a hotărît să-l

elibereze din funcția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

Plenara a exprimat recunoștința pentru activitatea pe care a depus-o tovarășul Antonin Novotny în funcția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, în folosul partidului și al republicii.

Apoi Comitetul Central a ales în unanimitate în funcția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia pe tovarășul Alexander Dubcek, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care pînă în prezent a îndeplinit funcția de prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia.

Comitetul Central a hotărît să aleagă suplimentar în componența Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia pe tovarășii Jan Piller, ministru adjunct al industriei grele, Jozef Spacek, prim-secretar al Comitetului regional de partid din Moravia de sud, Emil Rigo, președintele Comitetului de partid de la Combinatul metalurgic din Koscice și Jozef Boruvka, președintele cooperativei agricole unice din satul Dolany.

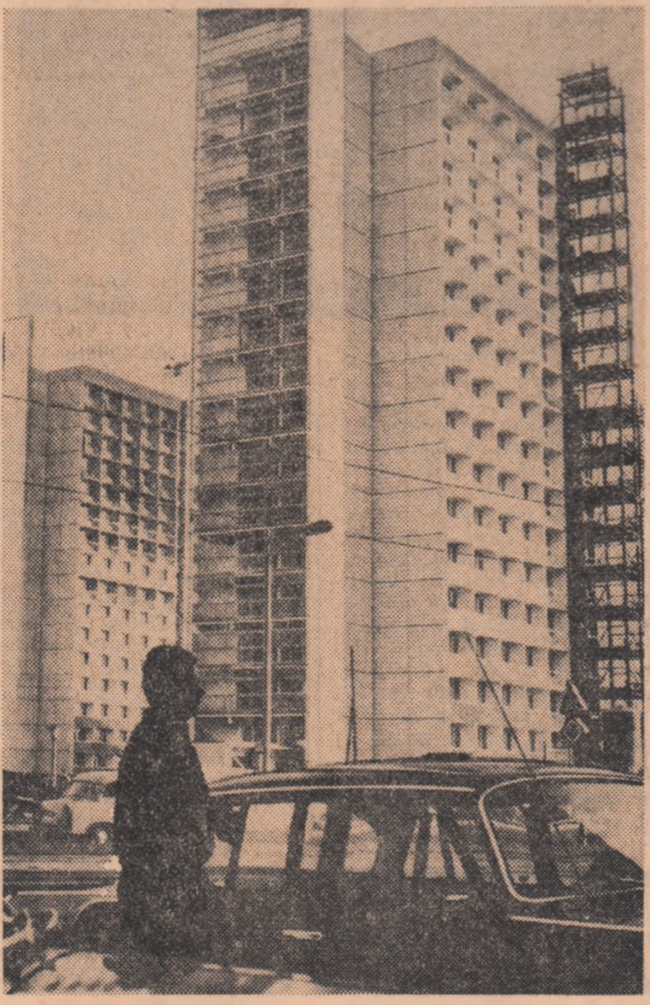
În încheierea Comunicatului se subliniază că toate măsurile luate de Comitetul Central sînt îndreptate spre întărirea Partidului Comunist din Cehoslovacia și a Republicii Socialiste Cehoslovace și au drept scop: întărirea unității partidului și conducerii sale, respectarea cu strictețe a normelor leniniste ale muncii de partid, intensificarea activității partidului, și pe această cale îndeplinirea deplină a sarcinilor puse de Congresul al XIII-lea, precum și crearea premiselor pentru pregătirea corespunzătoare a Congresului al XIV-lea al partidului. Lucrările Plenarei Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia s-au încheiat în spiritul coeziunii și deplină unități.

La Havana s-au deschis joia seara lucrările Congresului internațional al intelectualilor la care sînt prezenți 440 delegați, scriitori, artiști, profesori, oameni de știință și cultură din 66 de țări. Din România participă un grup de oameni de știință, artiști și scriitori condus de acad. Remus Răduț, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România.

LA 5 ianuarie, la Berlin a fost deschisă într-un cadru festiv o expoziție a cărții românești, cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a proclamării republicii. La deschidere au participat Klaus Gysi, ministrul culturii și numeroase personalități ale vieții culturale din R.D. Germană, ziariști, reprezentanți ai corpului diplomatic, acreditați în R.D.G. A fost prezent, de asemenea, ambasadorul Republicii Socialiste România, la Berlin, Nicolae Ghenea.

HAROLD WILSON, primul ministru al Marii Britanii, va face o vizită oficială în U.R.S.S., între 22 și 24 ianuarie a.c., anunță agenția TASS. Invitația de a vizita U.R.S.S. ca oaspete al guvernului sovietic, a fost făcută premierului englez de Alexei Kosighin, președintele Consiliului Ministri al U.R.S.S., în timpul vizitei în Marea Britanie, în februarie 1967.

ÎN unele țări vest-europene, iarna devine din ce în ce mai aspră. Agenția Reuters relatează că lapovița și ninsoarea

R. D. GERMANĂ. Noi construcții la Dresda

„Un an de muncă foarte intensă“

Cuvîntarea premierului Fidel Castro

HAVANA 5. — Corespondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite: După cum s-a anunțat, la mingul din Piața Revoluției din Havana, cu prilejul aniversării revoluției, a luat cuvîntul primul ministru Fidel Castro. „Cea de-a IX-a aniversare — a spus Fidel Castro — are loc într-unul din momentele cele mai mărețe ale revoluției, cînd spiritul de luptă și de muncă al poporului a atins punctul său cel mai înalt, pentru a începe un nou an care, fără îndoială, va fi un an de muncă foarte intensă“.

Anul 1968, a adăugat el, va fi unul din anii în care va trebui să realizăm cel mai mare efort constructiv, va fi unul din anii cei mai grei ai revoluției, dar, în același timp, va fi unul din anii care va permite să primim cu mai mult optimism spre viitor. În acest an va tre-

bui să înregistrăm un mare progres în organizarea muncii, în folosirea resurselor de care dispunem, în dezvoltarea amplă a producției.

Vorbitorul s-a referit pe larg la dezvoltarea economică a țării: construirea de noi centrale termoelectrice, sporirea numărului de tractoare în agricultură, achiziționarea de nave pentru marină comercială și de pescuit, de autobuze, camioane, buldozere, de intrare în funcțiune a noii linii de ciment etc. Aceasta — a subliniat vorbitorul — a dus la o mare creștere a consumului și necesităților de combustibil lichid. În timp ce necesitățile au crescut cu 8 la sută, importul de combustibil a crescut numai cu 2 la sută. Fidel Castro a spus că Biroul Politic al C.C. al P.C. din Cuba a adoptat o serie de măsuri care prevăd, pe de-o parte un control sever asupra folosirii combustibilului și mijloacelor de transport auto, iar pe de altă parte, raționalizarea consumului de benzină la autoturismele particulare.

Referindu-se la comerțul exterior, vorbitorul a subliniat că „în cultivarea trestiei de zahăr nimeni nu poate să intreacă Cuba. În același timp, sîntem mari producători de carne pentru piața mondială, iar în viitor vom fi mari producători de fructe tropicale, cafea, banane, ananas“.

În continuare, primul ministru s-a ocupat de problemele educației și învățămîntului, formării de cadre de tehnicieni, medici, ingineri, de regimentarea serviciului militar obligatoriu, de pregătirea militară care se va desfășura în cadrul școlilor de băieți și de fete.

Vorbind apoi despre lupta poporului vietnamez, Fidel Castro a spus: „Acest popor a știut să fie la înălțimea glorioasei sale misiuni. El a oferit tuturor popoarelor lumii și în special poporului nostru un neuitat, grandios și fecund exemplu.“

Cuba va duce mai departe, fără nici un fel de sovărire, politica sa internațională, de solidaritate cu mișcarea revoluționară din întreaga lume. Tarea noastră va aprofunda ideile sale revoluționare, a spus Fidel Castro, își va menține trăsăturile ei proprii, rezultat al experienței istorice sale, iar în ideologie — propriul ei criteriu, cea mai absolută independență, propriul ei drum, elaborat de poporul nostru, de experiența noastră și în conformitate cu sarcinile noastre.

Guvernul sovietic, se spune în notă, este guvernului american pedepsirea persoanelor responsabile de acest act și adoptarea unor măsuri urgente și eficiente pentru a nu se admite repetarea unor astfel de acțiuni. „Avînd în vedere situația care se creează, organelor sovietice corespunzătoare vor fi nevoite să ia măsuri pentru asigurarea securității navelor sovietice care se deplasează spre R. D. Vietnam“.

pe scurt

a continuat să cadă în cursul zilei de joi în cea mai mare parte a Angliei, blocîndu-i rutier și perturbînd traficul aerian. Convolve de mașini au fost înzăpezite.

În nordul Italiei, ninsoarea a fost urmată de un puternic frig, care a făcut chiar victime. La Milano și Padova, unde termometrul a indicat minus 8 grade, trei persoane au murit din cauza temperaturii scăzute.

O DECLARAȚIE A PREȘEDINTELUI MAKARIOS

CU toate că ciprioții turci au hotărît să instaleze o administrație provizorie a comunității lor, guvernul cipriot, conform politicii sale de a restabili condiții normale în Cipru, intenționează să extindă, începînd de săptămîna viitoare, măsurile de pacifi-

care pe întreg cuprinsul insulei, cu excepția cartierului turc din Nicosia“, a declarat joi seara președintele Makarios, după o reuniune a cabinetului său.

Președintele a precizat că li-prioții turci vor beneficia de o libertate totală de mișcare, în afara de cartierul turc din Nicosia, unde este instalat sediul administrației provizorii a ciprioților turci.

AGENȚIA TANIUG transmite că președintele Vicei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mika Spiljak, va face la 8 ianuarie o vizită oficială în Italia, la invitația premierului italian Aldo Moro. El va fi însoțit de secretarul de stat pentru afaceri externe, Marko Nikezić.

PROCURORUL Jim Garrison din New Orleans a citat un nou martor în cadrul anchetei pe care o desfășoară asupra înjurăturilor asasinării președintelui John Kennedy. Este vorba de James Hicks, do-

miciliat în statul Oklahoma, care, după cum se afirmă în anturajul procurorului Garrison, s-ar fi aflat zilele trecute la Dallas, Hicks, care nu a fost menționat de Comisia Warren printre martorii dramel, ar putea fi în posesia unor informații utile despre conspiratori și despre organizarea complotului, a declarat Richard Burnes, procurorul adjunct din New Orleans.

ACTIUNILE revendicative ale celor 120.000 funcționari de la băncile italiene s-au încheiat cu succesul greviștilor. Institutele de credit au încheiat un acord cu organizațiile sindicale pe ramură, prevăzînd înnoirea contractului colectiv de muncă pe scară națională, care a expirat. Prin contract se stabilește o sporire a salariilor funcționarilor, în medie cu 7 la sută în următorii doi ani.

LA Londra s-a anunțat că comandantul Bill Leslie King, în vîrstă de 55 de ani, intenționează să bată recordul obținut de navigatorul solitar Francis Chichester, făcînd o călătorie în jurul lumii fără escale.

Pregătirile pentru noua călătorie temerară, care va fi patronată de grupul de presă britanic Beaverbrook, au și început. Yachtul „Galaxy Blazer — II“, la bordul căruia King va efectua călătoria sa, se află în curs de construcție la șantierul naval Souters, iar lansarea sa la apă va avea loc la începutul lunii aprilie.

INTREVEDERE U THANT — ESHKOL

PRIMUL ministru al Israelului, Levi Eshkol, a avut o întrevedere cu secretarul general al O.N.U., U Thant. Convoierărea care a durat 40 de minute s-a referit în primul rînd la mistuirea reprezentanților speciali al lui U Thant în Orientul Mijlociu, Gunnar Jarring.

Eshkol a fost însoțit de ambasadorul Israelului la O.N.U., Gideon Rafael și de alte persoane.

Ultimele știri de la Groote Shuur

● CE INDICĂ BULETINUL MEDICAL ● UN MANDAT DE ARESTARE PENTRU MACKENZIE

„Pacientul Philip Blaiberg se află într-o stare oarecum ușorică și declară că totul este minunat“. Cu aceste cuvinte și-a început declarația profesorul Barnard în fața ziariștilor. Aceasta stare, a precizat celebrul chirurg de la Capetown, s-ar datorita, între altele, efectelor produse de medicamentele imunosupresive și în special a cortizonului. Profesorul Barnard a menționat că acest tratament nu a fost efectuat de la început asupra pacientului Blaiberg pentru a nu se repeta eroarea comisă cu Louis Washkansky căruia a asemenea procedeu împotriva efectului de „respingere“ a greșei s-a aplicat prea tîrziu.

Totodată, menționează agenția France Presse, pînă în prezent, după ce se știe, Philip Blaiberg nu a fost supus unui tratament cu razele cobalt — terapeutic utilizată în cazul lui Louis Washkansky. În buletinul medical al spitalului „Groote Shuur“ se precizează că starea pacientului este foarte satisfăcătoare, are un puls regulat, tensiunea puțin mai ridicată decît normal pentru un om de vîrstă la iar înima îi funcționează normal. Dacă totul va merge bine, Philip Blaiberg va fi în două sau trei luni complet ameliorat. El nu va putea să practice nici un fel de sport. Pacientul va fi înăi în stare să conducă o mașină.

Fotoreporterul Don Mackenzie, care travestit în student în medicină reușise să pătrundă în sala de operații a spitalului „Groote Shuur“ în momentul începerii operației de transplantare a inimii, a dispărut, posesind fotografii care ar putea valora milioane. După cum s-a mai anunțat, un tribunal din Capetown, sesizat de Societatea americană de televiziune N.B.C., care are dreptul în exclusivitate de a filma, a emis un mandat de arestare împotriva lui Don Mackenzie. Potrivit ultimelor informații transmise de agențiile de presă, Don Mackenzie nu a putut fi prins și nu este exclus să fi reușit să părăsească Republica Sud-Africană.

CADRELE DIDACTICE DIN CHICAGO AMENINȚĂ CU GREVA

Sindicatul cadrelor didactice din Chicago a lansat un apel la grevă pentru săptămîna viitoare în cazul în care municipalitatea nu va satisface cererile de sporire a salariilor și îmbunătățirea condițiilor de înmădînt din acest mare oraș industrial american. Președintele sindicatului, John Desmond, a declarat că nici o măsură de întărire nu va determina anulaarea hotărîrii. Sîntem hotărîți, a spus el, să continuăm greva atît cît va fi nevoie dacă pînă la declararea ei nu se va ajunge la nici un acord.

În prezent, au loc tratative pentru a se evita declararea grevei. O grevă similară a avut loc în noiembrie în orașul New York.